Krimināllieta Nr.11130046413

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā 2017.gada 30.martā

Valmieras rajona tiesa,
tiesnese Guna Krieviņa,
piedaloties prokurorei Daigai Langinai,
aizstāvim Viktoram Matvejevam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/ (*/pers. A/*), personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas.

Aprakstošā daļa

Pārbaudot un izvērtējot visus krimināllietā esošos materiālus tiesa konstatēja, ka /pers. A/ tīši nodarīja smagu miesas bojājumu, kas vainīgā neuzmanības dēļ bijis par iemeslu cietušā nāvei.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts norādītos apstākļos:

2013.gada 6.jūnijā pēc plkst.12.00, /mājas nosaukums/ pagalmā, būdams alkohola ietekmē, savstarpēja strīda laikā ar /pers. B/, aiz dusmām, ka /pers. B/ gan ar vārdiem, gan arī grūžot, dzina viņu, /pers. A/, projām no sava pagalma, nolūkā nodarīt miesas bojājumus, uzbruka /pers. B/, tīši ar dūri iesitot viņam ne mazāk kā vienu reizi pa krūtīm, kā rezultātā /pers. B/ ar paātrinājumu nokrita zemē. Pēc tam, kad /pers. B/ piecēlās, /pers. A/ tīši ar dūri iesita /pers. B/ ne mazāk kā vienu reizi pa ķermeni - krūšu vēdera rajonā, pēc kā /pers. B/ atkal ar paātrinājumu nokrita zemē. Pēc tam, kad /pers. B/ piecēlās kājās, /pers. A/ saķērās ar /pers. B/ un /pers. A/ tīšām gāžoties /pers. B/ virsū, abi kopā, ar paātrinājumu no /pers. A/ ķermeņa svara nokrita zemē. Pēc tam /pers. A/, izmantojot brīdi, kad uz zemes atradās virsū /pers. B/, tīši, ne mazāk kā 10 reizes iesita /pers.B/ ar dūri pa dzīvībai svarīgu orgānu galvu, kā arī pēc tam, kad pats, /pers. A/, piecēlās kājās, vairākas reizes iespēra ar kājām zemē gulošajam /pers.B/ pa galvu un ķermeni krūšu rajonā. Pēc tam, kad savstarpēji cīnoties ar /pers. B/, /pers.B/ izsita /pers. A/ no rokām mobilo telefonu, /pers. A/ dusmās par /pers.B/ rīcību, uzsēdās uz zemē guļošā /pers.B/ vēdera rajonā un, ar vienu roku pieturot /pers.B/ rokas, ar otras rokas dūri tīši iesita /pers. B/ ne mazāk kā 3 reizes pa galvu. /pers. A/ rīcības rezultātā /pers. B/ tīši tika nodarīti vidēji smagi miesas bojājumi, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas, kas izpaudās labās puses 5.- 8.ribu lūzumu veidā krūškurvja apvidū un, kas nav tiešā cēloniskā sakarībā ar nāves iestāšanos, kā arī nodarot tīšus smagus miesas bojājumus, kas bīstami dzīvībai un kas izpaudās galvas apvidū - zemādas asinsizplūduma labās acs augšējā plakstiņā, asinsizplūduma galvas ādas muskuļu lēvera iekšējās virsmas kreisā paura - deniņu apvidū, labā pieres apvidū, kreisā pieres apvidū, pakauša apvidū, labā deniņu apvidū ar pāreju uz labo deniņu muskuli, asinsizplūduma zem cietā galvas smadzeņu apvalka virs (150 gramu) labās puslodes, asinsizplūdumu zem mīkstajiem galvas smadzeņu apvalkiem virs labā un kreisā pieres daivas pola, virs kreisās deniņu daivas apakšējām virsmām, galvas smadzeņu sasituma labās pieres daivas polā, kreisā pieres daivā, labo deniņu daivā, kreiso deniņu daivā, asinsizplūduma abu sānu vēderiņos, iegarenajās smadzenēs un, kas ir tiešā cēloniskā sakarībā ar nāves iestāšanos 2013.gada naktī no 7. uz 8.jūniju no trulas slēgtas galvas traumas ar asinsizplūdumiem zem cietā un mīkstajiem galvas smadzeņu apvalkiem, smadzeņu vēderiņos, galvas smadzeņu sasituma, kas sarežģījās ar galvas smadzeņu tūsku, saspiešanu un šoku.

Ar šādu savu rīcību /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā.

Tiesas sēdē 2015.gada 17.augustā apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā, atzina daļēji, paskaidrojot, ka cīņa viņam ar cietušo notikusi, kuru uzsācis cietušais, viņš (/pers.A/) bija stiprā alkohola reibumā, viņš nav izdarījis cietušajam apsūdzībā norādīto sitienu skaitu, noliedz, ka būtu cietušajam spēris kājām, norādot, ka sitis tikai rokām, noliedz, ka viņš nodarījis cietušajam smagus miesas bojājumus, notikuma vietā atradušies akmeņi, metāla nožogojums, cietušais pats varējis krist un sasisties, iegūstot miesas bojājumus.

Tiesas izmeklēšanā 2016.gada 14.martā tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ izmantoja savas tiesības sniegt liecību un liecināja, ka viņš daļēji atzīst savu vainu, 2013.gada 6.jūnijā pēc plkst.11 devies pie /pers.B/ pasēdēt, jo viņš (/pers.A/) bija alkohola reibumā atstādināts no darba, saticis /pers.B/ dārzā, kurš kopā ar paziņu /pers.C/ dzēra, visi trīs kopīgi lietojuši alkoholu, bijis stiprā alkohola reibumā, viņam bijusi slikta dūša, zudusi samaņa, bijis pakritis, atceras notikušo epizodiski. Tad kādā brīdī /pers.B/ dzinis viņus projām, sakot, ka viņš pats dosies gulēt, /pers.B/ sācis grūstīt viņu (/pers.A/), ķerties apģērbā, viņam tas apnicis, viņš pagrūdis /pers.B/, abi sākuši grūstīties, kauties, arī abi /pers.B/ suņi sākuši lēkt viņam virsū, viņš zvanījis policijai, taču /pers.B/ izrāvis viņam telefonu no rokām un to aizmetis, piekusis un apgūlies. Pamodies ap plkst.16-17, kad meklējis savu mobilo telefonu un brilles. Pēc darba bijis atnācis /pers.D/ un /pers.C/. /pers.B/ gulēja pie dārza, kur bija arī viņa abi suņi, kuri raka zem /pers.B/ bedri. Viņš modināja /pers.B/ un jautāja kas viņu ir piekāvis, /pers.B/ teicis, ka lai liek viņu mierā, ka tie bijuši divi, teicis, ka neatceras viņu sejas. Viņš cēlis /pers.B/, taču /pers.B/ teicis, lai viņu neaiztiek, viņam viss sāpot. Viņš ienesis /pers.B/ istabā un nolicis gultā. Pēc /pers.B/ lūguma ienesis viņam šņabi. Viņš prasījis vēl, viņš aiznesis, taču /pers.B/ teicis, ka izdzers vēlāk, lai to atstāj. Pats devies prom, kur verandā kopā ar /pers.D/ un /pers.C/ turpinājuši dzert, līdz viņam atkal kļuvis slikti, viņš devies pie /pers.D/ gulēt, kur līdz rītam arī nogulējis. Nākošajā rītā pamodies, /pers.D/ vajadzējis doties uz darbu, viņam (/pers.A/) bijis slikti, tāpēc palicis, vēlāk atnākusi /pers.C/, kura jautājusi kā ir /pers.B/, gājuši skatīties, /pers.C/ centusies modināt, taču /pers.B/ teicis, lai liek viņu mierā, ka viņš gulēs. Jautājis vai nav ko iedzert, bijis odekolons, ko viņš iedzēris un sācis kliegt. Viņš ar /pers.C/ devušies ārā, kur mājas pagalmā abi ar /pers.C/ dzēruši, līdz /pers.C/ devusies prom. Pēc tam no darba atnācis /pers.D/ ar kuru iedzēruši un viņš atkal palicis pie /pers.D/ gulēt. Nākošajā rītā kāds bija atnesis metāllūžņus, kurš teica, ka /pers.B/ ir miris, teica, ka ies pie /pers.E/, lai izsauc policiju. Viņš devās kopā ar /pers.F/ pie /pers.C/, tad devies pie /pers.F/, bet vēlāk mājā.

Uz aizstāvja Viktora Matvejeva uzdotajiem jautājumiem apsūdzētais liecināja, ka viņš no sava mobilā telefona mēģināja zvanīt policijai, jo /pers.B/

suņi viņam uzbruka, arī /pers.B/ palicis agresīvs, viņš bijis stipri iereibis, domājis, ka netiks galā. /pers.B/ centies raut viņam telefonu no rokām kliedzot, ko viņš dara, kāpēc sauc policiju, līdz izrāvis viņam telefonu, arī suņi kļuvuši agresīvāki. Viņš centies /pers.B/ atgrūst, taču sanācis, ka viņš (/pers.A/) viņam jau sitis pretī, lai /pers.B/ nomierinātos, abi bijuši arī zemē, neatceras kā viss beidzies, jo viņš "atslēdzies'. Kautiņš ildzis apmēram 20 minūtes, kura laikā viņš pārsvarā /pers.B/ sitis ar rokām, iespējams, arī ar kājām spēra, taču padomājot, par cik viņš bijis stipri piedzēries, tad viņš nevarējis iespert, viņi cīnījušies, krituši, cēlušies, viņš varējis iegūt bojājumus krītot, jo bijušas metāllūžņu kaudzes, akmeņi un c.

Uz prokurores uzdotajiem jautājumiem apsūdzētais liecināja, ka viņš kopumā kādus 6 vai 10 sitienus izdarīja ar rokām /pers.B/ pa krūtīm un pa ķermeni, iespējams, vienu sitienu arī pa galvu, iespējams, sita pa seju un pa krūtīm. Visdrīzāk /pers.B/ paslīdējis un nokritis. Pirmstiesas izmeklēšanas laikā ir sniedzis liecības, tobrīd viņš ticis iebiedēts, ja viņš neatzīsies, ka viņš to ir izdarījis, tad viņš nokļūs cietumā, kā arī viņam no izmeklētāja puses tikuši nepareizi uzdoti jautājumi, kas bijuši uzvedinoši. Viņš baidījies, ka /pers.B/ var nomirt, tobrīd viņš neaptvēra, ka to bija izdarījis viņš. Viņš nevar pateikt vai viņš ir spēris /pers.B/ kājām, jo viņš pats knapi turējās kājās. Viņam ir aizdomas, ka galvas traumas /pers.B/ ir kritienu dēļ. Varbūt 3-4 reizes /pers.B/ krita, precīzi pateikt nevar. Viņam (/pers.A/) tobrīd kājās bijuši darba zābaki. Kautiņa laikā viņš nevienu citu personu nav redzējis. Pēc kautiņa viņam pašam sāpējusi kāja, bijušas sabojātas brilles un netīras drēbes.

Apsūdzētais liecināja, ka apsūdzībā norādīts pareizi, ka viņš bijis alkohola reibumā, ka noticis strīds, jo cietušais dzinis viņu prom no sava pagalma, pēc tam kad cietušais viņam iesita, viņš sāka cietušajam sist, iespējams, ka sitiena rezultātā viņš nokrita, pēc tam sitis viņam pa ķermeni krūšu rajonā, iespējams, ka, viņš atkal nokrita, ka saķeroties nokrita abi, sitienu skaitu neatceras, 10 reizes nevarējis iesist cietušajam pa galvu, bet 5-6 reizes gan, jo tobrīd mēģinājis izņemt mobilo telefonu, nepieļauj, ka viņš varētu spert ar kājām, tad cietušais izsita telefonu no rokām, tad viņš (/pers.A/) uzsēdās /pers.B/ uz vēdera un iespējams, 3 reizes iesita ar dūri pa galvu, iespējams, salauza arī ribas. Visu apsūdzībā norādīto atzīst, izņemot 10 sitienus, tie bija kādi 5-6. Liecību pārbaudes uz vietas laikā viņš visu rādījis kā tas noticis, norādījis statistam kā viņam gulēt un kā rīkoties.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi pierādījumus lietā un novērtējusi tos kopumā un savstarpējā saistībā, tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vainīgums noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā, tas ir, ka viņš tīši nodarīja smagu miesas bojājumu, kas /pers. A/ neuzmanības dēļ bijis par iemeslu /pers. B/ nāvei, ir pierādīts.

Tiesas izmeklēšanā liecinieks /pers. E/ liecināja, ka apsūdzēto pazīst maz, zina, ka viņš ciemojies pie /pers.B/, viņu zina kā /pers.A/. Viņš pēc kaimiņa /pers. G/ lūguma ap plkst.14 devies pie /pers.B/ pajautāt kāpēc viņš neiet zāģēt malku, kur aizejot pie /pers.B/ mājas pagalmā redzējis /pers.B/, kurš bija stipri piedzēries, /pers.A/, kurš arī bijis piedzēries un nevarēja nosēdēt uz sola un /pers.C/, kura bijusi mazāk piedzērusies, visi dzēruši šņabi. Uzturējies aptuveni 10 minūtes un devies mājā. /pers.B/ nekādi miesas bojājumi redzami. /pers.B/ un /pers.C/ strīdējušies. Pēc viņa aiziešanas, /pers.B/ mājā valdījis klusums. Citas personas viņš nav redzējis, neko arī nav dzirdējis.

Vakarā viņam sieva teikusi, ka kaimiņos - /pers.B/ mājā, vakarpusē dzirdējusi lielu troksni un bļaustīšanos, troksnis kā sistu akmeņus vai ķieģeļus. Sieva bijusi dārzā, viņš mājās. Otrā rītā ap plkst.7 atnācis /pers.H/, kurš teicis, ka gultā miris guļ /pers.B/.

/pers.B/ raksturo kā dāsnu cilvēku, visiem palīdzēja, bija mierīgs, nebija agresīvs, viņš mēdza bļaustīties, ja bija iedzēris, bet viņa uzvedība nebija slikta. Viņam nav zināms, ka /pers.B/ būtu bijuši ienaidnieki, nav arī novērots.

Iespējams, ka /pers.C/ viņam ir stāstījusi, ka /pers.B/ ar /pers.A/ bija izcēlies konflikts dēļ šņabja un 30 latiem, kurus /pers.B/ bija parādā /pers.A/.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa 501.panta 2.punktu, tiek nolasītas liecinieka /pers. E/ 2013.gada 8.jūnijā pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kurās liecinieks liecinājis, ka viņš dzīvo pretī namam /nosaukums/kur dzīvoja /pers.B/, kurš lietoja alkoholiskos dzērienus. Pēdējā laikā pie viņa nāca /pers.C/. Ceturtdien, 2013.gada 6.jūnijā ap pusdienas laiku viņš devās pie /pers.B/ pajautāt, kad zāģēs malku. Pie /pers.B/ bija /pers.C/ un neliela auguma kalns vīrietis, kurš izskatījās iereibis. /pers.C/ bija mazāk iereibusi. /pers.C/ ar /pers.B/ strīdējās, nezin par ko. Ceturtdien vakarpusē no "/nosaukums/" bija dzirdami trokšņi, bļaustījās /pers.C/ un /pers.B/, pēc tam pēkšņi palika kluss. Kur bija kalsnais vīrietis, viņš nezin. Piektdien mājā bija klusums. 8.jūnijā ap plkst.7 atnāca /pers.H/, kurš teica, ka konstatējis, ka /pers.B/ ir miris. Devies apskatīties, redzējis, ka /pers.B/ guļ gultā miris (1.sējuma 42.lapa).

2013.gada 11.decembrī būdams papildus nopratināts kā liecinieks /pers. E/ liecinājis, ka iepriekš sniegtās liecības uztur spēkā, ka vēlas papildināt, ka dienā, kad gājis runāt pie /pers.B/ par malku, pie /pers.B/bija /pers.C/ un /pers. A/, kur visi trīs viņi sēdēja pie mājas pie galdiņa uz soliņa. Uz galda atradās šņabis. Visi trīs bija stiprā alkohola reibumā. Viņi savā starpā runājās, par ko, nav sapratis. Konflikti viņu starpā nebija. Uzkavējies 5 minūtes. Sapratis, ka nav jēga runāt ar /pers.B/, devies prom. Tajā pašā vakarā sieva viņam teikusi, ka ap plkst.18 ravējusi dārzu, dzirdējusi skaļu bļaustīšanos pie /pers.B / mājas, dzirdējusi, ka kāds lamājas, ka /pers.B/ bļaustās, dzirdējusi sitienus ar akmeņiem pa sienu, kā arī ļoti suņus rejam, tad pēc maza brītiņa bija klusums. Sieva gribējusi viņam to pateikt uzreiz ap plkst.18, bet aizmirsusi, pateikusi vakarā. Pēc divām dienām ap plkst.7 pie viņa ieradies /pers.H/, kurš teicis, ka /pers.B/ guļ gultā un ir "auksts". Aizejot kopā ar /pers.H/ konstatējuši, ka /pers.B/ ir miris. Zvanījis policijai. Cikos ieradās policija, neatceras. Pirms policijas ierašanās viņi bijuši iegājuši pie /pers.D/, kurš īrēja istabiņu no /pers.B/. Jautāts vai viņš ko zina par to, ka /pers.B/ ir miris, atbildējis, ka nezin, neviena cita persona nebija. Apmēram pēc divām dienām saticis /pers.C/, kura stāstījusi, ka /pers.B/ ar /pers.A/ izcēlies konflikts dēļ šņabja un 30 latiem, ko /pers.B/ bija parādā /pers.A/. /pers.B/ bieži lietojis alkoholu, bet nekad nekāvās, visiem bija draugs. /pers.B/ bieži skaļi bļaustījās, bet bija ļoti mierīgs. /pers.B/ vienmēr, kad lietoja alkoholu, gāja gulēt uz mājām. Nekad nav dzirdējis vai redzējis, ka viņš gulētu uz grīdas, zemes vai pļavā, vienmēr gājis līdz savai gultai (1.sējuma 43.-44.lapa).

2014.gada 25.martā /pers. E/ būdams papildus nopratināts kā liecinieks liecinājis, ka pie /pers.B/bija aizgājis ap pusdienas laiku, kad /pers.B/ viss bijis kārtībā, nekādus miesas bojājumus neredzēja,/pers.B/sēdējis pie galda kopā ar /pers.C/ un krievu vīrieti, viņi visi trīs lietojuši alkoholu. Tad kad sieva viņam vakarā stāstījusi par dzirdētajiem trokšņiem, pats tad nekādus trokšņus nav dzirdējis. /pers.B/ bija divi suņi, kuri pārsvarā nebija piesieti, bet ārpus mājas viņi negāja. Arī tad, kad bija aizgājis pie /pers.B/, abi suņi bija pie mājas (1.sējuma 220.lapa).

Pēc liecību nolasīšanas liecinieks papildus liecināja, ka nopratināšanas brīdī viņš atcerējās notikušo labāk, kad arī sniedzis patiesas liecības.

Tiesas sēdē lieciniece /pers. I/ liecināja, ka apsūdzēto nepazīst, ka viņai nav pamats viņu apmelot. Viņa dzīvo kaimiņos "/nosaukums/" dzīvojošam /pers.B/. Kā parasti tajā dienā "rušinājusies" dārzā, ap pusdienas laiku gājusi mājās vārīt pusdienas. Dzirdējusi kaimiņos dzeram, strīdamies, bļaustāmies, sievietes balsi nav dzirdējusi, /pers.B/ skaļi runāja, bija dīvains troksnis, tā it kā akmeņus sistu pret koku, rēja suņi, tad troksnis aprimās un viss bija kluss. Viņa pastāstījusi vīram par dzirdēto, ka kaimiņos kaut kas notiek. Pēc tam viņai stāstīts, ka /pers.B/ ir piekauts un ir miris. /pers.B/ ikdienā dzēra, bet arī rūpējās par visiem, nav dzirdējusi, ka /pers.B/ būtu kauslis.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. J/ liecināja, ka apsūdzēto pazīst kā kaimiņu ar kuru viņam ir labas savstarpējās attiecības. To, ka /pers.B/ ir miris, viņam pastāstījis viņa kaimiņš /pers.E/, kā to uzzinājis /pers.A/, viņš nezin. Viņi ar /pers.A/ sēdējuši pie /pers.B/ mājas, kad ieraudzījuši policiju. Tad devušies pie /pers.C/, kura ir /pers.B/ draudzene, kura viņam pastāstījusi, ka /pers.B/ ir miris, ko viņš jau zinājis. Pēc /pers.C/ izturēšanās sarunas laikā, viņš sapratis, ka /pers.C/ ir bail, viņa nevarējusi atbildēt uz jautājumiem. /pers.C/ pastāstījusi, ka vienā dienā dzirdējusi balsis, kādu kliedzam, jautājis kāpēc /pers.C/ nav atgriezusies un paskatījusies kas tur notiek, /pers.C/ teikusi, ka viņai bijis bail turp doties. Jautājis /pers.A/, bet viņš nav minējis kāpēc viņš sitis /pers.B/. Iespējams, ka viņam /pers.C/ bija stāstījusi, ka viņa zina kurš nosita /pers.B/, bet ir laiks pagājis, neatceras notikumus.

/pers.B/ raksturo kā labu cilvēku, nebija skops, viņam bija skaļa balss, bet viņš bija mierīgs, nav redzējis, ka /pers.B/ kautos. Kad /pers.B/ iedzēra,

tad bļaustījās.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa 501.panta 2.punktu, tiek nolasītas liecinieka /pers. J/ 2013.gada 18.decembrī pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kurās liecinieks liecinājis, ka 2013.gada jūnijā, precīzu datumu neatceras, redzējis, ka pie /pers.B/ mājas atrodas policija, devies paskatīties, taču neko nav sapratis. Ap plkst.10 pie viņa atnācis /pers.A/, kur interesējies kas ir noticis. Atbildējis, ka nezin. Lai sīkāk kaut ko uzzinātu, abi nolēmuši doties pie /pers.B/ draudzenes /pers.C/. Kad devušies pie /pers.C/ viņi zinājuši, ka /pers.B/ ir miris. Jautāta /pers.C/ par to kas ir noticis ar /pers.B/, viņa atbildējusi, ka viņa zina kurš nogalināja /pers.B/, bet kurš, to viņa nepateica. Viņa pastāstījusi, ka viņa pie /pers.B/ mājās vienā dienā bija dzirdējusi daudzus kliedzienus. Jautāta kāpēc viņa dzirdot kliedzienus nav devusies pie /pers.B/, atbildējusi, ka baidījusies. Abi ar /pers.A/ atgriezušies mājās, kur mājas pagalmā dzēruši alu. Apmēram ap plkst.15 /pers.A/ devies mājās. /pers.A/ pēc notikušā bieži interesējies kurš ko runā un kas kuram ir zināms par /pers.B/ nāvi. Vienreiz teicis, ka /pers.C/ daudz pļāpājot. /pers.B/ bijis lādzīgs, miermīlīgs, labsirdīgs, viņam bijusi skaļa balss un bijusi maniere runāt bļaujot (1.sējuma 67.-68.lapa ar tulkojumu 71.-73.lapa).

Pēc liecību nolasīšanas liecinieks liecināja, ka viņš uztur spēkā 2013.gada 18.decembrī sniegtās liecības, kad atcerējies notikumus precīzāk, viņš kļūdījies, viņš bijis mājās tajā dienā.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. H/ liecināja, ka notikumi ir seni, precīzi neatceras, tā kā viņam nebija dokumentu, viņš devies pie /pers.B/ uz viņa dzīvesvietu nodot metālus, piegājis pie durvīm, pieklauvējis, neviens nav atvēris, dzīvokļa durvis nebija aizslēgtas, devies dzīvoklī, kur istabā uz gultas atmuguriski gulēja /pers.B/, kuru aiz rokas paraustījis, konstatējis, ka /pers.B/ ir "auksts", tad devies pie kaimiņa /pers.E/, kuram pastāstījis redzēto, abi devušies /pers.B/ apskatīt vēlreiz, konstatējuši, ka /pers.B/ tiešām ir miris, izsaukta policija. /pers.B/ mājā neviens nebija, nebija arī sajaukta mantu un lietu kārtība, kāda tā ir ikdienā.

/pers.B/ pazinis gadus četrus, viņš bijis izpalīdzīgs, nav dzirdējis, ka /pers.B/ būtu iesaistījies kautiņos.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. D/ liecināja, ka apsūdzēto pazīst kādus trīs gadus, viņi draudzējas. Viņš dzīvojis vienā mājā ar /pers.B/, kura uzvārdu nezin. Viņš piektdien pēc plkst.17 atgriezies mājā no darba "/nosaukums/", veikalā sastapis /pers.B/ draudzeni /pers.C/, kad abi mājas pagalmā sastapuši /pers.B/ un /pers.A/, kuri tobrīd dzēruši šņabi.

Liecinieks liecināja, ka mājas pagalmā redzējis, ka /pers.B/ uz labajiem sāniem sarāvies gulēja ne pārāk dziļā (apmēram 25 cm) viņa (/pers.B/) suņu izraktā bedrē. Tad viņi abi ar /pers.A/, turot /pers.B/ aiz rokām, piecēluši viņu un aizveduši uz viņa istabu, kur nolikuši viņu gultā. /pers.B/ teica, ka viņam sāp viss. Redzējis /pers.B/ uz sejas zilumus, seja bija ar dubļiem un zemi, krekls saplēsts.

/pers.A/ bija stipri iereibis, viņš sēdēja uz soliņa un vāca kopā savas brilles. Vēlāk trijatā dzēruši /pers.C/ atnesto šņabi, /pers.B/ glāzīti degvīna aiznesa arī istabā /pers.B/. Devies vēl pie /pers.B/, lai samaksātu par īri, kurš teicis, lai viņš to izdara nākamā rītā. Pēc tam vēlreiz /pers.A/ nesis degvīnu /pers.B/. Vakarā /pers.C/ devās mājās, bet viņi abi ar /pers.A/ devušies gulēt viņa dzīvoklī. Nākošajā rītā pēc plkst.8 pie viņa atnācis kaimiņš /pers.E/, kurš teica, ka /pers.B/ neceļas. Viņš devies pie /pers.B/, kad redzējis viņu guļam gultā tādā pašā pozā kā iepriekšējā vakarā. /pers.E/teicis, ka izsaucis policiju. Jautāts kas noticis ar /pers.B/, /pers.A/ atbildējis, ka neatceras. Viņš nav solījis /pers.A/ sniegt labvēlīgas liecības policijā un tiesā.

/pers.B/ raksturo kā mierīgu, vienmēr kustīgu, bet kad iedzēra, tā rājās, kliedza.

Uz aizstāvja Viktora Matvejeva uzdotajiem jautājumiem liecinieks liecināja, ka nezin, kur /pers.A/ atrada telefonu, taču /pers.A/ teica, ka aiz mājas zālē, kur arī esot gulējis.

Liecinieks nezin vai bedres tuvumā bija kādi priekšmeti. Akmeņi bija no dārza puses, aiz tiem bedre, ķieģeļi arī bija sastādīti ar stūriem augšā, laikam, līdz pusei ieraksti zemē gar celiņa malām, kas bija laikam 8-10 metrus garš.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa 501.panta 1.punktu, tiek nolasītas liecinieka /pers. D/ 2013.gada 8.jūnijā pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kurās liecinieks liecinājis, ka dzīvo /adrese/kur īrē istabu, kurā pārsvarā uzturas tikai naktīs, kad pārnakšņo. Šajā mājā dzīvo arī /pers.B/, kuru pēdējo reizi redzēja 2013.gada 7.jūnijā ap plkst.20, kad bija iegājis pie viņa istabā, lai viņam samaksātu par istabu. Tā kā /pers.B/ neatbildēja, tad viņš devās prom. Nākamajā rītā kaimiņš pastāstīja, ka /pers.B/ ir miris. Ar /pers.B/ bija runājis pirms divām dienām. Ar miesas bojājumiem – "uzsistajām acīm" /pers.B/ staigājis jau kādas trīs dienas (1.sējuma 50.lapa).

2013.gada 13.decembrī būdams papildus nopratināts kā liecinieks /pers. D/ liecinājis, ka 2013.gada 6.jūnijā ap plkst.18.25 veikalā "/nosaukums/" satika /pers.C/, kura stāstījusi, ka /pers.B/ ir slikti, ka viņš ir piekauts, ka laikam /pers.B/ ir sakāvies ar /pers.A/. Katrs nopirkuši pa pudelei šņabja un devušies uz "/nosaukums/", kur mājas pagalmā pie sakņu dārza redzējis zemē uz vēdera guļam /pers.B/. Tobrīd zem /pers.B/ sākuši rakties viņa abi suņi, /pers.A/ centies piecelt /pers.B/, /pers.B/ piecēlies kājās, /pers.A/ viņu atbalstīja, bet /pers.B/ bļāva, ka nevar pakustēties, pastaigāt, ka viss sāp, rādījis, ka sāp krūtis, vēders. /pers.B/ galva bija ļoti stipri satūkusi, ieraugot viņu un /pers.C/, /pers.B/ priecājies. Tad /pers.A/ paņēma pār plecu /pers.B/ un ieveda mājā, bet viņš kopā ar /pers.C/ dārzā pie galda lietojuši alkoholiskos dzērienus. /pers.A/ aiznesa /pers.B/arī glāzīti degvīna, atgriezās ar tukšu, /pers.C/ pati vēlējās /pers.B/ aiznest šņabi, taču /pers.A/ viņai to neļāva darīt, sakot, ka pats aiznesīs. /pers.C/ apvainojās, ka viņu /pers.A/ nelaiž pie /pers.B/. Vēlāk /pers.A/ aiznesa vēl vienu, taču atgriezās un teica, ka glāzīti atstājis, jo /pers.B/ nav varējis iedzert. /pers.C/ teikusi, ka viņai bail iet skatīties uz sasisto /pers.B/. Ap plkst.23 /pers.A/ aizgāja gulēt viņa istabā, abi ar /pers.C/ vēl parunājušies kādu laiku un arī katrs devies uz savu māju gulēt.

/pers.A/ vairākkārt sūdzējies, ka viņam sāp kāja un ka viņš kaut kur ir pazaudējis mobilo telefonu. Paskaidrojis, ka esot kaut kur paklupis. /pers.A/ kājās bija darba zābaki, ar metālisku purngalu. Domā, ka /pers.A/ ar šiem zābakiem ir "atspārdījis" /pers.B/. 7.jūnijā no rīta devies uz darbu, /pers.A/ palika guļot. Vakarā pēc plkst.17 ierodoties mājā, redzēja, ka viņa istabā sēž /pers.A/ un dzer alu. Viņš devies pie /pers.B/, lai atdotu naudu par īri, redzējis /pers.B/ guļam gultā, nodomājis, ka /pers.B/ ir aizmidzis, devies prom. Nākošajā rītā atnācis kaimiņš /pers.E/, kurš teicis, ka /pers.B/ ir miris. 6.jūnija vakarā viņš jautājis /pers.A/ kas noticis ar /pers.B/, viņš stāstījis, ka bijuši atnākuši 2 vai 3 cilvēki, kuri piekāvuši /pers.B/ un arī pašu (1.sējuma 51.-52.lapa).

2014.gada 30.janvārī būdams papildus nopratināts kā liecinieks /pers. D/ liecinājis, ka 2013.gada 5.jūnija vakarā, kad /pers.B / redzējis, viņš bijis vesels, nav redzējis viņam nekādus miesas bojājumus, arī par veselību viņš nesūdzējās. 2013.gada 6.jūnija redzot /pers.B/ guļam zemē, kad /pers.A/ viņu cēlis augšā, viņam bijusi ļoti sasista seja, pietūkusi un zem abām acīm bija "zilumi". Kad /pers.A/ /pers.B/ stiepa uz māju, /pers.B/ no sāpēm bļāva. 7.jūnijā ieejot pie /pers.B/ istabā, redzējis, ka viņš guļ, nemodinot viņu, devies prom. 6.jūnijā no plkst.7 līdz plkst.18 bijis darbā, mājās dodoties iegājis veikalā "/nosaukums/", kur saticis /pers.C/(1.sējuma 56.-57.lapa).

Pēc liecību nolasīšanas liecinieks liecināja, ka ir jātic tikko sniegtajām liecībām, ka iepriekš sniegtajās liecībās viss nav pareizi pierakstīts, ka viņš nav liecinājis, ka /pers.B/ bijis sasists ar kājām, viņš neko tādu nav varējis teikt, jo viņš to nav redzējis. Pieļauj, ka viņš liecinājis, ka viņš domājis, ka /pers.B/ sasists ar kājām, izmeklētāja viņa liecināto ir pierakstījusi pareizi. /pers.A/ piecēla /pers.B/, viņš sūdzējās, ka viņam viss sāp, viņa seja bija satūkusi, seja, bārda bija ar zemi. /pers.C/ neko viņam nebija teikusi par /pers.B/ nodarītajiem miesas bojājumiem. Šobrīd viņš liecina to kā atceras notikušo šobrīd, arī iepriekš liecinājis kā tobrīd atcerējies notikušo, visu patiesību.

Pēc speciālās izmeklēšanas darbības laikā iegūtās telefona sarunas noklausīšanās uz prokurores uzdotajiem jautājumiem liecinieks liecināja, ka neatceras ko ir runājis ar /pers.A/. Sakot /pers.A/, ka par šo lietu dos normālas liecības, domājis taisnību stāstīt. Neatceras ko solījis nokārtot, lai nekas nebūtu.

Pēc 2013.gada 6.jūnija telefona sarunas, kur ierakstīts zvans policijai, noklausīšanās uz prokurores uzdotajiem jautājumiem liecinieks liecināja, ka viņš nav atpazinis nevienu personu, kura runājusi, sapratis tikai policiju, kam zvanīts. Slikti varējis dzirdēt, viņš pie šādas sarunas nav piedalījies.

Tiesas sēdē eksperts /pers.O/liecināja, ka viņš sākotnēji ir piedalījies notikuma vietas apskatē, apskatot /pers. B/ līķi un ārēji konstatējis miesas bojājumus, bet vēlāk jau veicis ekspertīzi, uztur spēkā 2013.gada 10.jūnijā sniegto atzinumu Nr.31 par /pers. B/ konstatētajiem miesas bojājumiem un 2014.gada 19.februārī sniegto atzinumu Nr.2p un papildus norādīja, ka konstatējis miesas bojājumus uz sejas asins izplūdumus, arī daudzus miesas bojājumus galvas apvidū, galvas iekšējās virsējas paura deniņa apvidū asins izplūdumu, asins izplūdumu pieres apvidū, tāpat asins izplūdumu pakauša vidū. Visi konstatētie miesas bojājumi galvas apvidū, asins izplūdums zem mīkstajiem smadzeņu apvalkiem, virs labā un kreisā pieres daivas pola, virs kreisās deniņu daivas apakšējām virsmām, galvas smadzeņu sasitums, labās pieres daivas polā, kreisā pieres daivā, labo deniņu daivā, kreisā pieres daivā, asins izplūdums abu sānu vēderiņos, iegaranējās smadzenēs atbilsto smagiem miesas bojājumiem. Savukārt, miesas bojājumi krūškurvja apvidū pēc rakstura kopumā tā katrs atsevišķi pieskaitāmi vidēji smagiem miesas bojājumiem, visi šie miesas bojājumi varēja rasties no cieta trula priekšmeta traumatiskās iedarbības, ir saskaitījis, ka galvas apvidū ir bijušās ne mazāk kā 6 traumatiskas iedarbības un ne mazāk kā viena traumatiska iedarbība krūškurvju apvidū, „vienlaicīgi", viņš saprot vienā brīdī pa visu ķermeni, visticamāk, ka viena sitiena, vai viena kritiena rezultātā nevarēja iegūt konstatētos miesas bojājumus. Kritiena rezultātā var iegūt miesas bojājumus krītot no sava auguma augstuma un ar galvas pakauša apvidu atsitoties pret cietu, trulu priekšmetu vai virsmu, bet ribu lūzumus tādās lokalizācijas vietās nevar iegūt, vienīgi krītot no sava auguma augstuma un ar krūškurvja labo pusi atsitoties pret cietu trulu priekšmetu vai virsmu, viss atkarīgs no kritiena veida, ja krīt pret tādu cietu trulu priekšmetu vai krītot pa trepēm atsitoties pret kādiem izvirzījumiem, par kritienu liecina tikai daļa no konstatētajiem miesas bojājumiem. Pārējie miesas bojājumi liecina par sitieniem, ka traumatisko iedarbību skaits vienāds ar konstatēto miesas bojājumu skaitu, jo miesas bojājumi ir vairāki uz vienu traumatisko iedarbību, daļu miesas bojājumu varēja iegūt sitot ar dūrēm un kājām, to var secināt pēc sitiena pēdām, eksperts norādīja, ka ir konstatējis vairāku sitienu pēdas uzskaitot kreisā paura deniņu apvidū, konstatējis vienas pēdas, labā pieres apvidū otru, kreisā pieres apvidū trešo, labā deniņu apvidū ar pāreju uz labo deniņu muskuli – ceturto. Histoloģiskos pētījumos aprakstītā audu reakcija uz bojājumiem audos liecina, ka miesas bojājumi varēja tikt nodarīti 6. jūnijā, nevar izslēgt, ka visus konstatētos miesas bojājumus varēja nodarīt ar izņemtajiem apsūdzētā darba zābakiem, neizslēdzot iespēju, ka ar citu priekšmetu varēja nodarīt šos miesas bojājumus, jo uz ķermeņa nav palikušas zābakiem raksturīgās pēdas, nu ja sistu ar zoli, tad, iespējams, paliktu zīmējums nobrāzumu veidā, bet tā kā ir konstatēts tikai asins izplūdumi, tad priekšmets nav atstājis sev raksturīgas pazīmes. Attiecībā par ribu lūzumiem, secināms, ka ir pielietots liels spēks, kas ir iedarbojies uz ribām, bet parasta kritiena rezultātā ribas ir grūti salauzt, ja vienīgi ar šīm ribām neatsitās pret kādu cietu trulu priekšmetu, šajā gadījumā visticamāk, ka tieši sitiens ribu apvidū, parasts sitiens ap nabu, iespējams, ka ribas salauztas no spēcīga sitiena ar dūri, četras ribas salauzt uz gludas virsmas būtu maz ticams. Kritiena rezultātā šādā gadījumā būtu iesaistīts lielāks ribu skaits, praktiski visas vienā pusē esošās ribas, tādēļ nevar izslēgt, ka ribas salauztas spēriena rezultātā, vienas traumatiskas iedarbības rezultātā. Traumu iegūšanas laiki var atšķirties ar kaut kādu īsu laika sprīdi savā starpā, varbūt uzreiz visi, varbūt ar pārtraukumiem, bet vienas diennakts laikā. Galvas traumas iegūtas daļa no kritiena, daļa no sitieniem, no šo miesas bojājumu summas iestājās cilvēka nāve. Šie daudzie galvas apvidū konstatētie miesas bojājumi nav bijuši tikai vienā vietā. Smadzeņu sasitums ir bijis vairākās vietās, komplekso miesas bojājumu rezultātā iestājušies asins izplūdumi smadzenēs un asiņošana, kā rezultātā iestājusies /pers. B/ nāve, miesas bojājumi acs apvidū ir raksturīgi sitienam, klasisks varētu būt sitiens pa seju un kritiens ar pakausi pret grīdu, kas šeit ir raksturīgi, tomēr vieglāk tādus miesas bojājumus iegūt, ja apakšā būtu kaut kas no cietākas konsistences - asfalts vai betons, ja kristu uz izvirzītas metāla virsmas, tad varētu būt, ka ārēji uz galvas virsmas tie atspoguļotos savādāk, bet šajā gadījumā tie nav atstājuši pēdas, teorētiski varētu rasties brūce, piemēram, ja runājam par kaut kādu trubu, konkrētajā gadījumā vairākas traumējošās spēka pielietošanas vietas ir šo miesas bojājumu skaits, kurš atrodas dažādās vietās un tas ir mazākais skaits, jo var arī trīs reizes pa vienu un to pašu vietu sist un tas neizslēdz, ka tie sitieni varēja būt vairāki. Galvai miesas bojājumi varēja tikt nodarīti daļa no sitieniem, daļa no kritiena un tie ir norobežoti, tātad uz galvas ādas muskulī plēvera iekšējas virsmas asins izplūdums, pakauša apvidū, tā ir tāda ārēja spēkā pielikšanas vieta pirmā un pretsitienu miesas bojājumi. Asins izplūdums zem mīkstiem galvas smadzeņu apvalkiem labās un kreisās daivas polos pieres daivas polos, galvas smadzeņu sasitums, labās pieres daivas pola, kreisās pieres daivā, visticamāk, radušies no kritiena atsitoties ar pakausi pret cietu trulu priekšmetu vai virsmu, miesas bojājumi, kas radīti sitiena rezultātā cēloniskā sakarā ar cietušā nāvi, nāvējoši bija ne tikai asins izplūdumi, bet tie bija tik spēcīgi, ka bojāja dziļāk esošās struktūras, smadzeņu vielu un izraisīja asiņošanu zem smadzeņu apvalkiem, kas rada smadzeņu kompresiju, tūsku, elpošanas, sirds darbības traucējumus, visu šo te mehānismu smadzeņu darbā, kas beigās izraisīja sirdsdarbības un elpošanas apstāšanos. Eksperts liecināja, ja būtu atsevišķi tikai kritiena pazīmes, tad mazāk to miesas bojājumu un tikai tur, kur raksturīgi kritienam un pretsitienam, tad var teikt, ka tikai no kritiena, bet tā kā šeit ir arī cita lokalizācija, miesa bojājumi galvas apvidū, kas radušies no sitiena, kur arī izraisījuši tikpat lielas pārmaiņas smadzeņu vielā un galvas kausa dobumā, tāpēc viennozīmīgi, ka tikai sitiens, vai tikai kritiens nevar pateikt, katrs atsevišķs sitiena vai kritiena miesas bojājums varēja radīt nāvi. Nāve iestājusies no abiem kopā un atsevišķi nevarējusi iestāties. 5-8 ribu lūzumu varēja radīt ciets, truls priekšmets, kas var būt gan dūre, gan zābaka purngals, gan arī ķieģelis vai caurule. /pers. B/ konstatētie miesas bojājumi un kaulu lūzumi bija nesen radušies. Ir iespējams radīt miesas bojājumus, 5.-8. ribas lūzumus ar sitieniem ar rokām.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa 501.panta 3.punktu, tiek nolasītas liecinieces /pers. C/ 2013.gada 8.jūnijā pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kurās lieciniece liecinājusi, ka /pers.B/, kurš dzīvo /adrese/pazīs kādus 5 gadus, bieži pie /pers.B/ ciemojusies, pēdējo reizi bijusi 2013.gada 7.jūnijā no plkst.8.30 līdz plkst.11.00. Kamēr bijusi pie /pers.B/, viņš visu laiku gulējis savā istabā gultā ietinies kurtkā, viņa pasaukusi, viņš nav atbildējis, sācis stiprāk krākt. Viņai dodoties prom /pers.B/ palicis guļot un krācot. 2013.gada 6.jūnijā pie /pers.B/ notikusi iedzeršana, kuras laikā viņš lamājies, neviens nav kāvies. /pers.B/ ar miesas bojājumiem – "zilām acīm", staigājis jau apmēram trīs dienas (1.sējuma 59.lapa).

2013.gada 28.novembrī būdama papildus nopratināta kā lieciniece /pers. C/ liecinājusi, ka 2013.gada 8.jūnijā atrada mirušu /pers.B/. Divas dienas iepriekš, no rīta puses viņa bija aizgājusi pie /pers.B/, kur bija arī /pers.A/. Visi trīs sēdējuši laukā pie mājas uz soliņa un kopīgi lietojuši alkoholiskos dzērienus. Aptuveni ap plkst.14 /pers.B/ teica /pers.A/, lai viņš iet projām, bet viņš negāja. Tad /pers.B/ sāka bļaustīties, bet viņa devusies prom. Ap plkst.14.30 viņa bijusi savā dzīvesvietā. Ap plkst.18 Valmieras pilsētā satikusi /pers.D/, kurš īrēja istabiņu no /pers.B/. Abi kopīgi devušies uz "/nosaukums/", kur pagalmā pie ābeles suņi bija izrakuši bedri, kur gulēja /pers.B/ ar seju pret zemi. Suņu izraktajā bedrē atradās /pers.B/ čība. /pers.A/ sēdēja uz soliņa pie galda un taisīja savas brilles. Jautāts kāpēc /pers.B/ guļ zemē un kas noticis ar viņa brillēm, /pers.A/ atbildēja, ka neko nezin. Teikusi, ka /pers.B/ jānes mājās, jo līs lietus. Kad /pers.A/ cēla augšā /pers.B/, redzējusi, ka viņam ir sasista seja. /pers.A/ apģērbs bija netīrs ar smiltīm un dubļiem novārtīts, teicis, ka viņam sāp kāja. Jautāts kāpēc /pers.A/ sāp kāja, atbildējis, ka neko nezin. No rīta /pers.A/ nesūdzējās, ka viņam kaut kas sāpētu. /pers.A/ /pers.B/ ieveda mājā, atgriezās sakot, ka lai netraucē /pers.B/, lai viņš atpūšas. Viņa aizgāja pie /pers.D/, kur nedaudz pasēdēja un tad devās mājās. Nākošajā rītā ap plkst.8.30 devusies pie /pers.B/, kurš gultā gulējis uz sāniem un krācis, turpat krēslā sēdējis /pers.A/. Jautāts kā iet /pers.B/, /pers.A/ atbildējis, ka viss ir kārtībā, pēc kā pati devusies prom. Nākošajā dienā pie viņas atnācis /pers.A/ kopā ar /pers.F/, kuri teikuši, ka /pers.B/ ir miris. Cik viņai (/pers.C/ zināms, ka /pers.B/ mirušu atradis /pers.H/, kurš par notikušo pastāstījis kaimiņam. Svešus cilvēkus pie /pers.B/ nav redzējusi, /pers.B/ istabā svešus cilvēkus nelaida. Pieļauj iespēju, ka /pers.B/ piekāva /pers.A/, jo kad /pers.B/ gulēja pie ābeles, tad /pers.A/ bija saplēstas brilles, drēbes bija novārtītas ar dubļiem un viņš sūdzējās, ka viņam sāp kāja. /pers.B/ nekad alkohola reibumā nav kritis, kaut ko lauzis, nekad nav sūdzējies par veselību. Viņš vienmēr, kad iedzēra, devās uz savu gultu gulēt, tāpēc ļoti izbrīnīta, ka /pers.B/ gulēja laukā pie ābeles netālu no mājas. /pers.B/, lai arī iedzēra, nekad agresīvs nebija. Viņš bļaustījās par ko visi zināja, ka viņš tikai bļaustās, bet nekad nav agresīvs. (1.sējuma 60.-61.lapa).

2013.gada 4.decembrī būdama papildus nopratināta kā lieciniece /pers. C/ liecinājusi, ka 2013.gada 6.jūnijā "/nosaukums/" mājas pagalmā kopīgi lietoti alkoholiskie dzērieni. Ap plkst.14 /pers.B/ dzinis ārā /pers.A/, bļāvis uz viņu, ka grib iet gulēt, lai viņš iet prom. Pati nekavējoties devusies prom. Ejot prom, aptuveni divu minūšu gājienā, viņai atrodoties pie dzelzceļa sliedēm, dzirdējusi joprojām, ka /pers.B/ bļauj. Tajā pašā dienā pēc plkst.18 gājusi uz /Nosaukums/. Ieejot mājas pagalmā redzējusi, ka pie galda sēž /pers.A/ un taisa savas brilles, kurām bija izkrituši stikli. /pers.A/ teicis, ka viņam sāp kāja, ka nevarot paiet, ka kaut kur ir pazaudējis savu telefonu. Pie mājas uz taciņas ar seju pret zemi un galvu vērstu pret māju gulēja /pers.B/. Jautāts kas noticis ar /pers.B/, /pers.A/ atbildējis, ka neko nezin. Teikusi /pers.A/, lai pieceļ /pers.B/, jo drīz būs negaiss, bet pati devusies uz pilsētu nopirkt pudeli, kur satikusi /pers.D/ un abi devušies atpakaļ uz "/nosaukums/", kur mājas pagalmā kājās stāvējis /pers.B/atstutējies pret /pers.A/. /pers.A/ viens ieveda /pers.B/ istabā. Atgriežoties /pers.A/ teicis, lai viņa ar /pers.D/ pie /pers. B/ neiet un netraucē viņu. Tālāk pie /pers.D/ istabā lietojusi alkoholu. /pers.A/ divas reizes aiznesis /pers.B/ glāzi šņabja. 2013.gada 6.jūnijā no rīta /pers.A/ nekliboja. 2013.gada 7.jūnijā pēc plkst.8 devusies uz "/nosaukums/" apraudzīt /pers.B/, kad ieejot viņa istabā redzējusi, ka /pers.B/ guļ gultā, kuram uz galvas un ķermeņa augšdaļas ir uzklāta kurtka, dzirdējusi, ka /pers.B/ krāca, bet /pers.A/ sēdēja krēslā. /pers.A/ jautājusi vai nevajag izsaukt medicīnisko palīdzību, /pers.A/ atbildējis, ka nevajag, ka /pers.B/ viss ir labi. Tad viņa devusies prom. 8.jūnija rīta pusē pie viņas atnācis /pers.A/ ar /pers.F/, kur /pers.A/ pastāstījis, ka /pers.B/ ir miris. Viņasprāt, /pers.A/ tajā dienā slēpās no policijas pie /pers.F/. Pirmajās liecībās neliecināja visu, jo domājusi, ka pie /pers.B/ ir policija un ka /pers.A/ būs nopratināts un aizturēts uzreiz, domājusi, ka policija pati visu atrisinās bez viņas pilnīgām liecībām.

/pers. A/ var raksturot kā nepatīkamu cilvēku, kaimiņi saka, ka viņš ir ļoti viltīgs (1.sējuma 64.-66.lapa).

Tiesas izmeklēšanā saskaņā ar Kriminālprocesa 501.panta 1. un 6. punktu, tika nolasītas /pers. A/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kad viņš 2013.gada 28.novembrī būdams nopratināts kā aizturētais liecinājis, ka 2013.gada naktī uz 6.jūniju lietoja alkoholu, darbā ieradās piedzēries. Direktors viņam licis iet mājās, viņš devies pie sava paziņas /pers.B/, kurš kopā ar /pers.C/ dārzā dzēra. Viņš piebiedrojies, līdz viņš "atslēdzies", kad "atjēdzies", visi joprojām sēdēja pie galda. Aptuveni ap plkst.12 /pers.B/ sāka viņu un /pers.C/ grūstīt, dzīt prom no savas teritorijas. Tad viņš /pers.B/ atgādinājis par parādu, jautājis kad viņš naudu atdos. /pers.B/ atbildējis, ka ne šodien. /pers.B/ grūdis viņu (/pers.A/) ārā no teritorijas un skaļā balsī kliedzis, lai ejot prom, jo viņš grib gulēt. /pers.B/ viņu grūstīja, pieļauj, ka viņš (/pers.A/) /pers.B/ iesita, neatceras pa kuru ķermeņa daļu. Tad viņš /pers.B/ pagrūda, pieļauj, ka viņš (/pers.A/) sācis /pers.B/ spārdīt kājām, pieļauj, ka viņš (/pers.B/) saņēma veselu sitienu sēriju pa galvu. Cik reizes precīzi iesitis, neatceras. /pers.B/ pēc spārdīšanas piecēlās, tālāko neatceras. Viņam kļuva nelabi. Atguvies ap plkst.17 atnākusi /pers.C/ ar /pers.D/. Tobrīd ieraudzījis, ka pie sakņu dārza zemē guļ /pers.B/, kuru seja bija asinīs. Viņš atguvās un viņš (/pers.A/) ieveda /pers.B/ mājās. Nodomājis, ka viņš nodarījis /pers.B/ šos miesas bojājumus, tāpat pieļāvis varbūtību, ka /pers.B/ varēja arī pats sev tos nodarīt. "Stiepjot" /pers.B/ mājā, viņš teicis, lai viņu neaiztiek, viņam viss sāp. Palīdzējusi /pers.C/ ar /pers.D/. /pers.B/ gulējis, bet viņi turpinājuši dzert. Viņš (/pers.A/) /pers.C/ nav atzinies, ka /pers.B/ piekāva viņš. /pers.C/ jautājusi, viņš teicis, ka viņš tikai /pers.B/ ir pagrūdis. Pārnakšņojis pie /pers.D/. No rīta pamodies un devies pie /pers.B/, kurš gulēja krākdamas. Modinājis viņu, taču /pers.B/ viņu aizraidījis. 2013.gada 8.jūnijā atradies pie /pers.D/, kad atnācis /pers.H/ un pastāstījis, ka /pers.B/neelpo. Aizgājuši paskatīties un redzējuši, ka /pers.B/ ir miris. Viņam ir nojauta, ka /pers.B/ nomira, jo bija piedzēries, ka viņš krita, jo viņš (/pers.A/) viņu pagrūda, kā arī no viņa (/pers.A/) nodarītajiem miesas bojājumiem. Atzīst, ka, iespējams, viņš nodarīja /pers.B/ miesas bojājumus (1.sējuma 127.-128.lapa ar tulkojumu 131.-135.lapa).

Tika nolasītas 2013.gada 29.novembrī /pers. A/ sniegtās liecības, kad viņš būdams nopratināts kā aizdomās turētais liecinājis, ka viņš iepriekš sniegtās liecības uztur spēkā un papildina, ka 2013.gada 6.jūnijā pie /pers.B/ devies, lai iedzertu. Kopā ar /pers.C/ un /pers.B/ sēdēja dārzā pie galdiņa un kopīgi lietojuši alkoholiskos dzērienus. Tad kādā brīdī viņam uznāca miegs un viņš sāka "klanīties". Ap plkst.13 /pers.B/ visus dzinis prom no sava pagalma, jo gribot gulēt. Viņš (/pers.A/) negribēja doties prom, jo viņam bija slikta dūša, viņš gribēja pasēdēt pagalmā pie galda, atpūsties. /pers.B/ uzstājīgi teicis, lai ejot prom un sācis viņu (/pers.A/) grūstīt uz izejas pusi. /pers.C/ ļoti bļaustījusies ar /pers.B/. Brīdī, kad /pers.B/ viņu stumdīja, grūstīja, viņš palika neadekvāts, sāka veikt agresīvas darbības. Viņš pārmetis /pers.B/, ka viņš dzer par viņa naudu, bet tad dzen prom. Tad vēl atcerējies, ka /pers.B/ viņam ir parādā Ls 80, par ko arī /pers.B/ pārmetis. /pers.B/ teicis, ka daļu naudas jau ir atdevis, bet daļu atdos, līdz ar ko viņš (/pers.A/) kļuva vēl agresīvāks. /pers.B/ pēc runas par parādu "aizsvilās", paņēma viņu aiz drēbēm krūšu rajonā un pagrūda, viņš nokrita, tad piecēlās, kļuva vēl agresīvāks. Viņš ar kreisās rokas dūri pagrūda /pers.B/, kurš nokrita. Piecēlās un mēģināja iesist viņam pa seju, viņš izvairījās. Tad ar labās rokas dūri iesita /pers.B/pa krūtīm vai vēderu. Pēc sitiena /pers.B/ atkal nokrita zemē, tad atkal piecēlās, paņēma viņu aiz apģērba krūšu rajonā, tad viņš ar labās rokas dūri mēģināja iesist pa galvu, taču īsti netrāpīja. Šīs saķeršanās rezultātā viņi abi nokrituši zemē, viņš bijis virsū /pers.B/, tad ar labās rokas dūri /pers.B/ sitis pa galvu, sita apmēram 10 reizes, viņš bija afekta stāvoklī, viņā uzliesmoja agresija. /pers.B/ rīdīja viņam virsū suņus un arī centās viņam (/pers.A/) iesist. Kad beidzis sist /pers.B/, teicis viņam, lai nomierinās, taču /pers.B/ turpinājis rīdīt virsī suņus un dzīt viņu prom. Tad viņš izņēmis telefonu un teicis, ka zvanīs policijai, uzspiežot numuru 110. /pers.B/ izsitis viņam no rokas telefonu, pēc kā viņš palicis neadekvāts un sācis sist /pers.B/ ar dūri pa galvu aptuveni trīs reizes, /pers B/ vairs nav pretojies. Jautāts vai viņš ir nomierinājies, /pers.B/ atbildējis apstiprinoši. Viņš piecēlies un kaut kur aizgājis, bet /pers B/ palicis guļot uz taciņas. Tālāko neatceras. Pēc kāda laika "atjēdzies" mājas kreisajā pusē pie lieveņa guļus stāvoklī. "Atjēdzies" no tā, ka bija slapjš, lija lietus. Meklējis mobilo telefonu un brilles, kuras atradis ar izspiestiem stikliem. /pers B/ gulējis uz taciņas aptuveni 2 metrus tuvāk uz mājas pusi, nekā viņš /pers.B/ bija atstājis. Suņi raka zem /pers.B/ bedri un plēsa viņam apģērbu. Centies /pers.B/ raustīt un celt augšā, taču viņš teicis, lai neaiztiek, viņam sāp. /pers.B/ bijusi satūkusi seja un pa degunu tecēja asinis. Jautājis /pers.B/ kas viņu ir piekāvis, jo viņš tobrīd nav apzinājies, ka pats ir piekāvis /pers.B/. Centies ievilkt viņu iekšā, taču nav izdevies. /pers.B/ teicis, lai viņu neaiztiek, viņam sāp viss ķermenis. Tad nācis /pers.D/ kopā ar /pers.C/, trijatā ievilkuši /pers.B/ mājā un nolikuši gultā, /pers.B/ pats nav varējis paiet, aiz sāpēm kliedzis. Verandā turpinājuši dzert. Aiznesuši arī /pers.B/ šņabi, taču /pers.B/ teicis, ka viņam sāp, lai šņabi atstāj uz galda. Pēc kāda laika vēlreiz kopā ar /pers.C/ aizgājis pie /pers.B/, kurš gulēja un krāca. Atkal aiznesis šņabi. /pers. B/ teicis, lai viņu neaiztiek. /pers.C/ un /pers.D/ nav atzinies, ka viņš ir piekāvis /pers.B/, jo negribēja atriebību no viņu puses un konfliktu. Tobrīd viņam viss bija vienaldzīgs, jo gribējis iedzert un aizmirst visu. 2013.gada 7.jūnijā no rīta ap plkst. 6-7 pamodies, jo /pers.D/ devās uz darbu. Viņš iegāja pie /pers.B/ istabā, kur /pers.B/ gulēja un krāca. Viņš /pers.B/ kustinot, pamodināja, /pers.B/ teicis, lai neaiztiek viņu, ka viss sāp. Viņš devies prom, kur kopā ar /pers.C/ lietojuši alkoholu. Nakšņojis pie /pers.D/. Nākošajā rītā ap plkst.6 pie /pers.D/ atnācis /pers.H/, kurš pateicis, ka /pers.B/ laikam ir miris. Arī pats devies skatīties. Redzējis, ka /pers.B/ ir miris, guļ gultā. 8.jūnijā redzot /pers.B/ līķi apzinājies, ka, iespējams, /pers.B/ mira no viņa nodarītajiem miesas bojājumiem viņam. /pers.B/ piekaušanā viņš nevienam neatzinās, jo baidījies no policijas, aizturēšanas, no tiesas. /pers.C/ viņam teikusi savas aizdomas attiecībā pret viņu, jo viņš palika divatā ar /pers.B/, viņš atrunājies, ka bijis piedzēries un nevarēja viņu piekaut. Atzīst savu vainu, ka viņš piekāva /pers.B/, apzinājies, ka šī piekaušana var būt par iemeslu /pers.B/ nāvei (1.sējuma 136.-142.lapa).

Tika nolasīts 2013.gada 29.novembra protokols par liecību pārbaudi uz vietas un pievienotās fotogrāfijas, no kura redzams, ka aizdomās turētais /pers. A/ uzaicināts parādīt vietu, kur 2013.gada 6.jūnijā nodarīja /pers. B/ miesas bojājumus. /pers. A/ piekritis liecību pārbaudei uz vietas un klātesošos aicinājis doties uz /adrese/kur viņš mājas pagalmā nodarījis miesas bojājumus /pers.B/. /pers. A/ norādījis uz galdiņu pagalmā, kur viņš 2013.gada 6.jūnijā ar /pers.B/ sēdējuši un dzēruši alkoholiskos dzērienus, tālāk uz vietu pie akas, kur viņam izraisījies konflikts ar /pers.B/, norādījis, ka /pers.B/ viņu pagrūdis, pēc kā viņš (/pers.A/) nokritis. /pers. A/ norādījis, ka pieceļoties kājās ar kreisās rokas dūri iesitis /pers.B/ pa ķermeni, kurš sitiena rezultātā nokritis. /pers. A/ norādījis, ka konflikta laikā grūstoties un viņam sitot /pers.B/, viņi pamazām virzījušies uz mājas verandas pusi. /pers.B/

piecēlies un mēģinājis viņam iesist, taču nav trāpījis, jo viņš izvairījies no sitiena. /pers. A/ norādījis, ka vēlreiz iesitis /pers.B/ ar labās rokas dūri pa ķermeni, pēc kā /pers.B/ vēlreiz nokritis. /pers.B/ pieceļoties, viņi pamazām virzījušies no mājas verandas, uz tualetes pusi pa taciņu, viņš mēģinājis viņu (/pers.A/) paņemt aiz apģērba priekšpusē, pēc kā /pers.A/ iesitis /pers.B/ ar labo dūri, abiem nokrītot zemē, viņš atradies /pers.B/ virsū un ar savu kreiso roku turot /pers.B/ kreiso roku, bet ar labo roku sitis /pers.B/ ar dūri pa galvu. /pers.A/ norādījis, ka iepriekšējā nopratināšanā viņš aizmirsis pastāstīt, bet tagad atcerējies, ka pēc sitienu sērijas abi bija piecēlušies uz ceļiem un nedaudz pavirzījušies uz taciņas labo pusi. Šajā vietā, kur ir zemes uzbērums, kas apsists ar koka dēlīšiem "karkass', norādījis, ka /pers.B/ gulējis zemē ar galvu uz zemes uzbēruma, kur viņš (/pers.A/) turpinājis viņu sist ar labās rokas dūri pa galvu. /pers.B/ pretojies. Tālāk /pers.A/ norādījis vietu taciņas kreisajā pusē, kur /pers.B/ gulējis uz kreisajiem sāniem, kur viņš turpinājis /pers.B/ sist. /pers.A/ norādījis, ka sitot /pers.B/ viņš atradies blakus pietupies uz ceļgaliem, izņēmis telefonu, lai zvanītu policijai, bet /pers.B/ izsitis to no rokām. Tādā pašā pozā turpinājis sist /pers.B/. /pers.A/ norādījis, ka beidzot sist /pers.B/, viņš gājis pa taciņu gar māju, kur norādījis vietu, kur vīnogu audzē "atslēdzies", lai gan iepriekš liecinājis, ka "izslēdzies" pie lieveņa. Pamostoties viņš devies pie galdiņa, kur meklējis savas brilles un mobilo telefonu. Tad /pers.A/ norādījis vietu, kur atradis /pers.B/, kuram apakšā suņi bija izrakuši bedri, /pers.B/ gulējis ar galvu pret māju. /pers.A/ norādījis, ka viņš kopā ar /pers.D/ un /pers.C/, turot aiz padusēm /pers.B/, palīdzējis viņam ieiet mājā, kur /pers.B/ istabā norādījis vietu - gultu, kur nolika /pers.B/(1.sējuma 143.-165.lapa).

Tika nolasītas 2013.gada 6.decembrī /pers. A/ sniegtās liecības, kad viņš būdams papildus nopratināts kā aizdomās turētais liecinājis, ka iepriekš sniegtās liecības uztur spēkā, ka 2013.gada 6.jūnijā, kad atmodies pēc /pers.B/ piekaušanas, /pers.C/ redzējis kopā ar /pers.D/ atnākot tad, kad viņš "stutējis" augšā /pers.B/, iepriekš /pers.C/ vienu viņš nav redzējis. /pers.B/ viņš kopā ar /pers.D/ "stiepa" uz mājām, nevis viņš viens. 2013.gada 6.jūnijā bija traumējis kreisās kājas apakšstilbu, visticamāk, šo traumu ieguvis kaujoties ar /pers.B/, klibojis. 7.jūnijā, kad /pers. D/ aizgāja uz darbu, tad viņš devies pie /pers.B/ un sēdēja istabā krēslā, dzirdējis, ka /pers.B/ krāca. 8.jūnijā, kad tika atrasts /pers.B/ līķis, atbrauca policija un neviens nezināja /pers.B/ uzvārdu. Devies kopā ar /pers.F/ pie /pers.C/ to noskaidrot, taču arī viņa nav zinājusi. Bijis nobijies jo apzinājies, ka /pers.B/, iespējams, miris no viņa nodarītajiem miesas bojājumiem /pers.B/, uz policiju negāja atzīties, jo bija bail no tiesas. Pēc kaušanās ar /pers.B/ viņam bija netīrs apģērbs, ar zemi. Neizslēdz varbūtību, ka viņš /pers.B/ spēra kājām, precīzi to neatceras. Atzīst savu vainu, ka neizsauca ātro medicīnisko palīdzību, ka sita /pers.B/, ka iespējams, viņa (/pers.A/) sitienu - miesas bojājumu nodarīšanas rezultātā ir iestājusies /pers.B/ nāve (1.sējuma 170.-171.lapa).

Tika nolasītas 2013.gada 19.decembrī /pers. A/ sniegtās liecības, kad viņš būdams papildus nopratināts kā aizdomās turētais liecinājis, ka iepriekš sniegtās liecības uztur spēkā (1.sējuma 194.lapa ar tulkojumu 197.lapa).

Tika nolasītas 2014.gada 6.februārī /pers. A/ sniegtās liecības, kad viņš būdams papildus nopratināts kā aizdomās turētais liecinājis, ka iepriekš sniegtās liecības uztur spēka, ka 2013.gada 6.jūnija vakarā pēc plkst.18 viņam ne ar vienu nekādu konfliktu nebija, nekāda bļaustīšanās "/mājas nosaukums/" nebija. No 6.jūnija līdz 8.jūnijam visu laiku uzturējās "/mājas nosaukums/", nakšņojis pie /pers.D/. Pēc piekaušanas /pers.B/ bija pietūkusi seja un uz sejas starp degunu un augšlūpu bija asinis, citus miesas bojājumus neredzēja. Šos miesas bojājumus /pers.B/ ieraudzījis brīdī, kad meklējis savas brilles. Kad /pers.B/ ienesis mājā, viņš gultā apgūlās uz muguras, vicināja rokas un teica, ka viņam sāp. 7.jūnija rītā, kad viņš bija iegājis pie /pers.B/, viņš bija pamodies un teica, lai viņš (/pers.A/) viņu neaiztiek, ka viņam tāpat ir labi, jautājis, lai aiznes viņam kaut ko iedzert. Atbildējis, ka nav, tad /pers.B/ aizmidzis. 2013.gada 6.jūnijā pēc kaušanās, kad mēģināja piecelt /pers.B/, klāt nebija ne /pers.C/ ne /pers.D/. Jautāts, kas viņu tā piekāvis, /pers.B/ atbildējis, ka divi jauni vīrieši. Viņš /pers.B/ uzdevis šo jautājumu ar nolūku noskaidrot cik daudz viņš atceras par kautiņu. Par to, ka viņam (/pers.A/) bija kautiņš ar /pers.B/, viņš /pers.D/ nav teicis, jo bija šoka stāvoklī un alkohola reibumā. Nav redzējis, ka 6.jūnijā /pers.B/ būtu uzbrucis kāds cits. Līdz 2013.gada 6.jūnijam nav redzējis /pers.B/ kādus miesas bojājumus. Konflikta laikā viņš nezin un neceras uz kāda priekšmeta /pers.B/ būtu uzkritis (1.sējuma 208.-209.lapa).

Tika nolasītas 2014.gada 27.augustā /pers. A/ sniegtās liecības, kad viņš būdams papildus nopratināts kā aizdomās turētais liecinājis, ka iepriekš sniegtās liecības uztur spēkā, ka pagrūžot Juri pirmo reizi ar kreisās rokas dūri, pagrūdis viņu krūšu rajonā, iespējams, vēdera rajonā. Noklausoties 2013.gada 6.jūnija audioierakstu no plkst.13.27.28 līdz plkst.13.31.57, kas izņemts Valsts policijā, kur /pers.A/ no sava mobilā telefona ar numuru /telefona numurs/ izsaucis policijas numuru, viņš nevar pateikt cik personu balsis dzirdamas audioierakstā - telefonsarunā, neatceras. Atceras sevi un /pers.B/, arī atpazīst savu un /pers.B/ balsi. Kam pieder ierakstā dzirdamā trešā balss, viņš neatceras. Miglaini atceras visas darbības, atceras, ka viņam sāka kost suņi, tajā brīdī zvanījis policijai. Telefonsarunas laikā notika cīņa (ar rokām) starp viņu (/pers.A/) un /pers.B/ un viņam vēl uzbruka divi suņi. Lai /pers.B/ nomierinātu, viņš ar kreisās rokas plaukstu piespieda /pers.B/ kakla rajonā pie zemes, gribējis, lai /pers.B/ viņam nepretojas. Telefonsarunas laikā /pers.B/ gribēja noņemt viņam telefonu. Atceras slikti kādas darbības telefonsarunas laikā notika viņam ar /pers.B/, bet noteikti atceras labi, ka trešās personas nebija. Telefonsarunu ar policiju neturpināja, jo /pers.B/ rāva telefonu viņam no rokas. Kad /pers.B/ turējis piespiestu pie zemes, viņš (/pers.B/) mēģināja pretoties un ar rokām iesist. /pers.B/ nav gribējis, ka viņš sauc policiju. Telefonsarunas laikā /pers.B/ uzbruka viņam (/pers.A/), jo negribēja, ka tiek izsaukta policija, viņš ņēma nost telefonu. Viņš aizstāvējies no /pers.B/, jo viņš ir ļoti agresīvs cilvēks (1.sējuma 174.-175.lapa).

Tika nolasītas 2014.gada 14.novembrī /pers. A/ sniegtās liecības, kad viņš būdams nopratināts kā apsūdzētais liecinājis, ka apsūdzība viņam ir saprotama, savu vainu atzīst daļēji, neatzīst, ka tīši uzbruka /pers.B/, pieļauj, ka varbūt sita /pers.B/. Pats /pers.B/ bija agresīvs. Visdrīzāk, ka viņš varēja ar rokām viņam sist. Kad viņam izrāva telefonu, viņam uzbruka suņi, iespējams, ka viņš iesita /pers.B/. No priekšpuses sita /pers.B/, kad bija nogāzušies, pieļauj, ka sita. /pers.B/ krita. Kad bija cīņa par telefonu, /pers.B/ viņam to izrāva. Kad /pers.B/ gulēja zemē, viņam bija sasista seja, prasījis kas viņam to nodarījis, tad /pers.B/ atbildējis, ka viņi bija divi. /pers.B/ teica, ka viņam viss sāp. Kad /pers.B/ bija sasists zemē, viņš (/pers.A/) bija šokā no redzētā, /pers.B/ teicis, ka viņi bija divi. Kad mobilo izsita, pēc tam neatceras. Līdz tam daudzus momentus neatceras, kaut kādus atceras. Kad viņš "attapās", /pers.B/ bija zemē guļošs, kad sāka celt /pers.B/, tad nāca /pers.D/. /pers. B/ viņam teicis, lai viņu neaiztiek. Miglaini atceras, ka viņš kopā ar /pers.D/ sāka celt augšā /pers.B/, ieveda dzīvoklī un nolika uz dīvāna. Viņš neatzīst tik daudz sitienus kā norādīts apsūdzībā. Bijis ļoti piedzēries, tāpēc nav varējis saskaitīt. Vairāk atcerējies notikumus, kad agrāk sniedza liecības, tagad vairāk "izdzēsies" no atmiņas. Kad sniedzis liecības viņam bijis spiediens no policijas darbinieku puses, ja viņš neliecinās kā vajag, tad sēdēs cietumā. Parakstījis kas viņam teikts priekšā, uzdoti uzvedinoši jautājumi (1.sējuma 248.-250.lapa).

Tiesas sēdē lieciniece /pers. P/ liecināja, ka viņa kā parasti /pers. B/ nogriezusi matus, kurš teicis, lai nākošajā dienā atnāk pēc naudas, ko viņa arī darījusi. Nākošajā dienā ap pulksten pusdiviem dienā pirms "Jāņiem", atnākot redzējusi /pers.B/ mājas pagalmā sēžam pie ābeles un vemjam, viņa seja bija nedaudz sasista. /pers.B/ viņu nebija atpazinis, jautājis kas viņa tāda ir. Neviens cits mājas pagalmā nav bijis. /pers.B/ viņai licis doties prom un atnākt pēc divām dienām. Nākošajā dienā viņai /pers. H/ pateicis, ka /pers.B/ ir miris. Viņa bieži gājusi pie /pers.B/ nodot viņam metālus. Tajā vietā, kur atradās /pers.B/, tur nebija nekādi akmeņi, metāllūžņi, arī celiņš nebija izlikts ar akmeņiem un nekādas bedres nebija.

Tiesas sēdē tika pārbaudīti prokurores norādītie krimināllietā esošie rakstveida pierādījumi.

No Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Valmieras iecirkņa izsniegtās izziņas, redzams, ka /pers. B/ 2013.gadā, laika posmā no 4.jūnija līdz 6.jūnijam, VP VRP Valmieras iecirknī nav bijis aizturēts (2.sējuma 55.lapa).

Tiesas sēdē lūgumi pārbaudīt tos rakstveida pierādījumus un dokumentus, kas norādīti 2014.gada 30.decembra lēmumā par krimināllietas

nodošanu tiesai, netika pieteikti. Minētajā procesuālajā dokumentā norādītie pierādījumi apliecina:

2013.gada 10.jūnija tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinumā Nr.31 secināts, ka /pers. B/ nāve varēja iestāties 2013.gada naktī no 7.uz 8.jūniju no trulas slēgtas galvas traumas ar asinsizplūdumiem zem cietā un mīkstajiem galvas smadzeņu apvalkiem, smadzeņu vēderiņos, galvas smadzeņu sasitumu, kas sarežģījās ar galvas smadzeņu tūsku, saspiešanu un šoku. /pers. B/ līķa izmeklēšanas gaitā konstatēti miesas bojājumi: zemādas asinsizplūdums labās acs augšējā plakstiņā, asinsizplūdums galvas ādas muskuļu lēvera iekšējās virsmas kreisā paura - deniņu apvidū, labā pieres apvidū, kreisā pieres apvidū, pakauša apvidū, labā deniņu apvidū ar pāreju uz labo deniņu muskuli, asinsizplūdums zem cietā galvas smadzeņu apvalka virs (150 gramu) labās puslodes, asinsizplūdumi zem mīkstajiem galvas smadzeņu apvalkiem virs labā un kreisā pieres daivas pola, virs kreisās deniņu daivas apakšējām virsmām, galvas smadzeņu sasitums labās pieres daivas polā, kreisās pieres daivā, labo deniņu daivā, kreiso deniņu daivā, asinsizplūdums abu sānu vēderiņos, iegarenajās smadzenēs.

Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem kā bīstami dzīvībai un ir tiešā cēloniskā sakarībā ar nāves iestāšanos. Norādītie miesas bojājumi radušies cieta trula priekšmeta (priekšmetu) iedarbības rezultātā, cietušajam krītot no sava auguma augstuma un ar galvas pakauša apvidu atsitoties pret cietu trulu priekšmetu vai virsmu, par ko liecina miesas bojājumi traumējošā spēka pielikšanas vietā (asinsizplūdums uz galvas ādas muskuļu lēvera iekšējās virsmas pakauša apvidū), kā arī pretsitienam raksturīgie miesas bojājumi (asinsizplūdums zem mīkstajiem galvas smadzeņu apvalkiem labās un kreisās pieres daivu polos, galvas smadzeņu sasitums labās pieres daivas polā un kreisā pieres daivā), iespējams, dažas dienas pirms nāves iestāšanās.

/pers. B/ konstatēti labās puses 5.-8.ribu lūzumi, kas varēja rasties cieta trula priekšmeta (priekšmetu) iedarbības rezultātā, iespējams, cietušajam krītot no sava auguma augstuma un ar krūškurvja labo pusi atsitoties pret cietu trulu priekšmetu (priekšmetiem) vai virsmu dažas dienas pirms nāves iestāšanās.

/pers. B/ asinīs un urīnā nav konstatēts etilspirts (1.sējuma 17.-19.lapa).

2014.gada 19.februāra eksperta atzinumā Nr.2-p secināts, ka /pers. B/ konstatēti miesas bojājumi: galvas apvidū - zemādas asinsizplūdums labās acs augšējā plakstiņā, asinsizplūdums galvas ādas muskuļu lēvera iekšējās virsmas kreisā paura - deniņu apvidū, labā pieres apvidū, kreisā pieres apvidū, pakauša apvidū, labā deniņu apvidū ar pāreju uz labo deniņu muskuli, asinsizplūdums zem cietā galvas smadzeņu apvalka virs (150 gramu) labās puslodes, asinsizplūdumi zem mīkstajiem galvas smadzeņu apvalkiem virs labā un kreisā pieres daivas pola, virs kreisās deniņu daivas apakšējām virsmām, galvas smadzeņu sasitums labās pieres daivas polā, kreisās pieres daivā, labo deniņu daivā, kreiso deniņu daivā, asinsizplūdums abu sānu vēderiņos, iegarenajās smadzenēs: krūškurvja apvidū-labās puses 5.-8.ribu lūzumi.

Konstatētie miesas bojājumi varēja rasties cieta trula priekšmeta (priekšmetu), ne mazāk kā sešu traumatisko iedarbības rezultātā galvas apvidū un ne mazāk kā vienas traumatiskas iedarbības rezultātā krūškurvja apvidū.

Ņemot vērā /pers. B/ līķa izmeklēšanas laikā konstatētā traumējošā spēka atrašanos tā pielikšanas vietā uz galvas ādas muskuļu lēvera iekšējās virsmas pakauša apvidū (asinsizplūdums), kā arī pretsitienam raksturīgo miesas bojājumu konstatāciju zem mīkstajiem galvas smadzeņu apvalkiem labās un kreisās pieres daivu polos (asinsizplūdumi), galvas smadzeņu sasitums labās pieres daivas polā un kreisā pieres daivā (asinsizplūdums), visticamāk, konstatētie miesas bojājumi varēja rasties cietušajam krītot no sava auguma augstuma un ar galvas pakauša apvidu atsitoties pret cietu trulu priekšmetu vai virsmu. Taču, ņemot vērā konstatētās vairākas traumējošā spēka pielikšanas vietas galvas apvidū - asinsizplūdumi labās acs augšējā plakstiņā, galvas ādas muskuļu lēvera iekšējās virsmas kreisā paura - deniņu apvidū, labā pieres apvidū, kreisā pieres apvidū, labā deniņu apvidū ar pāreju uz labo deniņu muskuli, nevar izslēgt, ka šie miesas bojājumi varēja rasties sitiena (sitienu) rezultātā pa galvu ar dūrēm, gan spēriena (spērienu) rezultātā ar kājām.

Nevar izslēgt, ka kādi no konstatētajiem miesas bojājumiem varēja tikt nodarīti 2013.gada 6.jūnijā.

Nevar izslēgt, ka /pers. B/ nāve varēja iestāties dažas stundas līdz diennaktij pēc miesas bojājumu iegūšanas. Pēc miesas bojājumu nodarīšanas /pers. B/ pats patstāvīgi varēja pārvietoties, veikt kādas apzinātas darbības.

Nevar izslēgt, ka kādu (kādus) no konstatētajiem miesas bojājumiem /pers. B/ varēja tikt nodarīti ar papildu ekspertīzei iesniegtajiem zābakiem.

Nevar izslēgt, ka kādu (kādus) no konstatētajiem miesas bojājumiem /pers. B/ varēja iegūt, krītot no gultas. /pers. B/ līķa izmeklēšanas laikā nav konstatēti miesas bojājumi, ko varēja nodarīt suņi.

Miesas bojājumi galvas apvidū pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem kā bīstami dzīvībai un ir tiešā cēloniskā sakarībā ar nāves iestāšanos.

Miesas bojājumi krūškurvja apvidū pēc sava rakstura kā kopumā, tā katrs atsevišķi, pieskaitāmi vidēji smagiem miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas, un kas nav tiešā cēloniskā sakarībā ar nāves iestāšanos (1.sējuma 111.-113.lapa).

No SIA "/nosaukums/" raksturojuma redzams, ka 2013.gada 06.jūnijā /pers. A/ darbā ieradās alkohola reibuma stāvoklī un, pamatojoties uz sastādīto aktu, tika atstādināts no darba. 2013.gada 6.un 7.jūnijā /pers. A/ darbā nebija (1.sējuma 180.lapa).

No 2013.gada 11.decembra protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām redzams, ka liecinieks /pers. E/ norādījis uz /pers. A/ kā personu, kurš ir "/pers.A/", kurš pie /pers.B/ kopā ar /pers.C/ lietoja alkoholu (1.sējuma 45.-46.lapa).

No 2013.gada 13.decembra protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām redzams, ka liecinieks /pers. D/ norādījis uz /pers. A/ kā personu, kurš ir "/pers.A/" (1.sējuma 53.-54.lapa).

No 2013.gada 28.novembra protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām redzams, ka lieciniece /pers. C/ norādījusi uz /pers. A/ kā personu, kurš ir "/pers.A/", kurš atradās pie /pers.B/ (1.sējuma 62.-63.lapa).

No lēmuma un protokola redzams, ka 2014.gada 8.janvārī Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas birojā Operatīvās vadības nodaļā izņemts 2013.gada 6.jūnija no izsaucēja numura 26343891 audioieraksts - telefonsaruna no plkst.13.27.28 līdz plkst.13.31.57. (1.sējuma 81.-82.lapa), kas 2014.gada 10.janvārī apskatīts, kur konstatēts konfliks (1.sējuma 83.-84.lapa).

No Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Valmieras iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores Karinas Zaueres 2014.gada 7.janvāra uzziņas redzams, ka izanalizējot elektronisko sakaru komersanta SIA "Latvijas mobilais telefons" saglabātos datus redzams, ka 2013.gada 6.jūnijā abonents /telefona numurs/, kuru lieto /pers. A/, veica zvanu no plkst.13.27.28 līdz plkst.13.31.57 uz tālruņa numuru 110, kas ir policijas palīdzības tālruņa numurs. Sarunas ilgums 4 minūtes 29 sekundes. 2013.gada 6.jūnijā plkst.13.27.28 abonenta Nr./telefona numurs/, kuru lieto /pers. A/, aptuvenā atrašanās vieta pēc bāzes stacijām bija Valmierā, Rūpniecības ielas sākumā. Šī bāzes stacija iekļauj adresi /adrese/ (1.sējuma 93.-100., 105.-109.lapa).

No Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Valmieras iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores Karinas Zaueres uzziņas redzams, ka veikta speciālā izmeklēšanas darbība - sakaru līdzekļu kontrole /pers. A/ mobilajam telefonam ar abonenta Nr./telefona numurs/. Telefonsarunā /pers.A/zvērinātu advokātu Viktoru Matvejevu informē, ka viņam (/pers.A/) /pers.F/ pastāstījis, ka mirusi /pers.C/. Advokāts paskaidro, ka /pers.C/ ir sniegusi liecības un tiesa ir tiesīga nolasīt viņas liecības. Norāda, ka varbūt uz viņu (/pers.C/) "var nogāzt kaut ko" (1.sējuma 224.lapa).

No 2013.gada 29.novembra lēmuma par personas atzīšanu par aizdomās turēto redzams, ka /pers. A/ piekritis, ka pierādījumu kopums dod pamatu atzīt, ka viņš 2013.gada 6.jūnijā /adrese/pagalmā vairākas reizes ar kāju un roku iesita /pers. B/ pa galvu un ķermeni, kā rezultātā nodarīja /pers. B/ smagus miesas bojājumus, kuri bijuši par iemeslu 2013.gada 8.jūnijā /pers. B/ nāvei (1.sējuma 135.lapa).

No Latvijas Vides ģeoloģijas un meteoroloģijas centra izziņas redzams, ka pēc Priekuļu novērojumu stacijas datiem 2013.gada 6.jūnijā laika

periodā no plkst.9.00 līdz plkst.21.00 nolija 4,9 mm lietus (1.sējuma 182.lapa).

No 2014.gada 20.janvārī pārskata uzziņas par speciālo izmeklēšanas darbībās iegūto informāciju kriminālprocesā Nr.11130046413 redzams, ka /pers. A/ 2013.gada 19.decembrī sazvanījies ar advokātu V.Matvejevu vairākas reizes un V.Matvejevs sacījis, ka lai nevienu citu izņemot viņu neklausa un neko nesaka, tikai to, ko viņi ir runājuši.

/pers. A/ 2013.gada 27.decembrī sazvanījies ar paziņu /pers.D/, telefona numurs /telefona numurs/ un sarunas laikā /pers.D/ paziņo /pers.A/ par to, ka iedošot normālas liecības policijā un tad viņam (/pers.A/) nekas nebūs. No sarunas nav saprotams par kuru lietu ir runa. Abi runā par to, ka vispirms visu vajag izrunāt ar advokātu. Sarunas laikā /pers.D/ saka, ka iedos normālas liecības, jo skaidri zina to, ka /pers.A/ nav nekāda sakara ar to, bet par ko iet runa, no sarunas nav saprotams (1.sējuma 187.lapa).

No lēmuma un protokola redzams, ka 2014.gada 6.februārī /pers. A/ labprātīgi izsniedzis zābaku pāri (1.sējuma 210.-211.lapa), kas 2014.gada 6.februārī apskatīts. Apskatītais zābaku pāris ir 45. izmēra, šņorējams, zābaku pazoles priekšējā daļā - purngalā, iekšpusē iestrādāta cieta plāksne (1.sējuma 213.-216.un 213.-216.lapa).

No apskates protokola un pievienotajām fototabulām redzams, ka 2013.gada 8.jūnijā no plkst.9.55 līdz plkst.11.00 /adrese/ apskatīts /pers. B/ līķis, kas atrodas mājas istabā gultā uz muguras, seja netīra, zem abām acīm hematomas, uz labās un kreisās rokas apakšdelmiem redzamas hematomas. /pers. B/ līķis tiek nogādāts Valmieras tiesu medicīnas ekspertīžu centrā (1.sējuma 2.-7.lapa).

Novērtējusi tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka apsūdzībā norādītās apsūdzētā /pers. A/ darbības ir pilnībā pierādītas. Vērtējot apsūdzētā izdarīto darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, jo viņš ar savām darbībām tīši nodarīja smagu miesas bojājumu, kas viņa neuzmanības dēļ bijis par iemeslu /pers. B/ nāvei.

Vadoties no procesuālās ekonomijas un atsaucoties uz Eiropas Cilvēk tiesību tiesas atziņām, kas vairākkārt savos nolēmumos ir norādījusi, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru argumentu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa.

Neskatoties uz to, ka /pers. A/ neatzīst viņam inkriminētās darbības attiecībā par izdarīto sitienu skaitu un miesas bojājumu nodarīšanas veidu un to cēloņsakarību ar /pers. B/ nāves iestāšanos, izvirzot aizstāvības versijas, ka miesas bojājumus, kuru rezultātā iestājusies cietušā nāve, ir izdarījušas citas personas, ka /pers. B/ miesas bojājumus, kuru rezultātā iestājusies viņa nāve, ir ieguvis pašam krītot, ka viņš /pers. B/ nodarījis miesas bojājumus aizstāvoties no viņa uzbrukuma, tiesa atzīst par pierādītu, ka 2013.gada 10.jūnija eksperta atzinumā Nr.31 konstatētos smagos miesas bojājumus, kā rezultātā iestājusies /pers. B/ nāve ir izdarījis /pers. A/, pie šāda secinājuma tiesa nonāk pamatojoties uz spriedumā norādītajiem, tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem.

/pers. A/ vainīgums pilnībā pierādīts ar liecinieku /pers. E/, /pers. I/, /pers. J/, /pers. H/, /pers. C/, /pers. D/, /pers. P/ gan pirmstiesas izmeklēšanas, gan tiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām par notikuma apstākļiem, kuras ir konsekventas, saskanīgas un loģiskas, lieciniekiem nav pamats apmelot /pers. A/ un tiesai nav pamats neticēt šīm liecībām, jo tās apstiprinās arī ar pārējiem lietā esošiem un tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem – ar paša apsūdzētā /pers. A/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām, kurās viņš detalizēti liecinājis par konflikta rašanās iemesliem, pašu izveidojušos konfliktu starp viņu un /pers. B/, kā arī paudis savu psiholoģisko attieksmi par sevis izdarīto nodarījumu, ar notikuma vietas - /adrese/ apskates protokolu ar pielikumiem, kur konstatēts /pers. B/ līķis ar miesas bojājumiem, ar eksperta atzinumiem par miesas bojājumu konstatēšanu un izcelsmi /pers. B/ un eksperta Maksima Ivanova liecību, gan ar protokoliem par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kur /pers. E/, /pers. D/ un /pers. C/ /pers. A iesauka/ un /pers. A iesauka Nr.2/ atpazinuši kā /pers. A/, ar apsūdzētā zābaku izņemšanas un apskates protokoliem, gan telefonsarunas izņemšanas un apskates protokoliem, speciālās izmeklēšanas darbības laikā iegūto telefona sarunas saturu, kur visi uzskaitītie pierādījumi veido noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas kopainu.

Tiesas izmeklēšanā /pers. A/ būdams nopratināts liecināja, ka pirmstiesas izmeklēšanas laikā viņu nopratinot par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļiem policijas darbinieki izdarījuši spiedienu, uzdodot nepareizus un uzvedinošus jautājumus, viņam norādot kā liecināt, draudot, ka viņš sēdēs cietumā.

Tiesa konstatē, ka /pers. A/ nopratināšanās un liecību pārbaudē uz vietas piedalījušies aizstāvji V.Matvejevs un G.Bemere, procesuālo darbību laikā nedz pats /pers. A/, nedz aizstāvji nav norādījuši un protokolos nav fiksēti fakti, ka procesuālās darbības –nopratināšanas un liecību pārbaudes uz vietas netiktu veiktas ievērojot Kriminālprocesa likuma normas, pats apsūdzētais procesuālās darbības noslēgumā apstiprinājis, ka protokolos fiksētais atbilst procesuālās darbības laikā viņa liecinātajam, lūgumi un papildinājumi nedz apsūdzētajam nedz aizstāvjiem nav bijuši.

Tiesa uzskata, ka ja persona patiešām nav vainīga, tad tā ir ieinteresēta pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas sniegt patieso lietas apstākļu izklāstu liecībā. Liecināt ir personas tiesības. Vislielākā ticamība ir dodama tieši pirmajām sniegtajām liecībām, kamēr personai vēl nav bijis laika izdomāt sev izdevīgāku versiju.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka lielāka ticamība ir piešķirama paša /pers. A/ sniegtajām liecībām, kas sniegtas tūlīt pēc aizturēšanas, kamēr /pers. A/ vēl nav bijis laika izdomāt sev izdevīgāku versiju un tiesa uzskata, ka lielāka ticamība ir piešķirama /pers. A/ sniegtajām liecībām, kas sniegtas tūlīt pēc aizturēšanas 2013.gada 28. un 29.novembrī un nedaudz vēlāk 2013.gada 6.decembrī, kā arī 2014.gada 6.februārī un 27.augustā. Tiesa uzskata, ka /pers. A/ nebija nekādu iemeslu pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas liecināt detalizēti par tā izdarīšanas apstākļiem un liecību pārbaudes uz vietas laikā, atrodoties notikuma vietā, papildinot iepriekš liecībā nenorādītus, iepriekš aizmirstus apstākļus, tādejādi precizējot savas liecības par lietā tobrīd neesošu informāciju, ja tas neatbilstu faktiskajiem apstākļiem.

Lietas materiāli nesatur pierādījumus, kas liecinātu, ka policijas darbinieki jebkādu iemeslu dēļ būtu ieinteresēti jebkādai nelikumīgai rīcībai un arī tiesa nekonstatē sūdzības par procesu. Līdz ar ko tiesa uzskata, ka šāda /pers. A/ un aizstāvja norāde ir aizstāvības pozīcijas mēģinājums jebkādi izskaidrot, kādēļ /pers. A/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības ir daļēji pretrunā ar tiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām, ar nolūku /pers. A/ izvairīties no atbildības.

Tāpat tiesa vērtē, ka saskaņā ar 2013.gada 19.decembra ambulatorās kompleksās tiesu psihiatriskās un tiesu psiholoģiskās ekspertīzes atzinumu Nr.128 /pers. A/ ir psiholoģiskas īpašības – viņš ir viegli aizvainojams, gatavs aizsargāt sevi, nevēlas uzņemties atbildību par savu rīcību, tendence rast attaisnojumu savai rīcībai, vainojot savās kļūdās un neveiksmēs apkārtējos cilvēkus jeb dažādus faktorus, kas varēja izpausties viņa uzvedībā konkrēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīžos pastiprināti.

Apsūdzētais būdams nopratināts liecinājis, ka viņš izdarot noziedzīgo nodarījumu bijis afekta stāvoklī. Tiesa nekonstatē, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā /pers. A/ būtu atradies afekta stāvoklī, saskaņā ar ekspertīzes atzinumu to nav konstatējuši arī eksperti, konstatējot, ka /pers. A/ pietiekoši secīgi un detalizēti pārstāsta savu darbību, uzvedību, viņš atradās parastā alkohola reibuma stāvoklī.

Tiesa konstatē, ka liecinieka /pers. E/ liecības daļā par to, ka sieva (/pers. I/) viņam teikusi, ka bļaustīšanas notikusi vakarā, ir pretrunā ar pārējiem pierādījumiem, to starp ar pirmsavota liecinieces /pers. I/ liecināto, ka troksni viņa dzirdējusi ap pusdienas laiku un pēc tam bijis klusums, kam tiesa tic vairāk.

Tiesa konstatē, ka liecinieka /pers. D/ liecības daļā par to, ka notikuma vietā atradušies metāllūžņu kaudzes, akmeņi, ķieģeļi, ir pretrunā ar pārējiem

pierādījumiem lietā. Tiesa vērtē kā nepatiesas šīs liecības šajā daļā, kas vērtējams kā mēģinājums palīdzēt /pers. A/ izvairīties no atbildības.

Apsūdzētā/pers. A/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības atspoguļo vispārējo notikuma gaitu, kas apstiprinās ar pārējiem pārbaudītajiem pierādījumiem, taču sniegtās liecības daļā par divu vai trīs citu personu izdarītu noziedzīgo nodarījumu, tiesa vērtē kā mēģinājumu izvairīties no atbildības par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, lietā nav ziņu par šādu trešo personu klātbūtni.

Lietā nav ziņas par faktiem, ka /pers. B/ smagos miesas bojājumus, kas bija par iemeslu viņa nāvei, būtu ieguvis krītot uz metāllūžņu kaudzēm, akmeņiem, ķieģeļiem, šāds apsūdzētā apgalvojums neapstiprinās ar lietā pārbaudītiem pierādījumiem.

Katra noziedzīga nodarījuma sastāvu veido objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums, kurš ir vispusīgi izvērtējams noziedzīga nodarījuma kvalifikācijas procesā, ņemot vērā to ciešo saistību un savstarpējo atkarību. Noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse, proti, personas uzvedības ārējā izpausme, kas var radīt vai rada izmaiņas ārējā pasaulē, ir izvērtējama ciešā kopsakarībā ar nodarījuma subjektīvo pusi - tiem iekšējiem psiholoģiskajiem procesiem, kas noris personas apziņā, kad viņa izdara noziedzīgu nodarījumu, jo Krimināllikuma 8.panta otrajā daļā noteikts, ka, nosakot noziedzīgo nodarījumu izdarījušās personas vainas formu, jākonstatē šīs personas psihiskā attieksme pret noziedzīgā nodarījuma objektīvajām pazīmēm.

Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzēto nozieguma sastāvu veido smaga miesas bojājuma tīša nodarīšana, kas vainīgā neuzmanības dēļ (noziedzīga pašpaļāvība vai noziedzīga nevērība) bijis par iemeslu cietušā nāvei.

Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvā likumdevējs ir ietvēris divu veidu kaitējumu personai - smagu miesas bojājumu nodarīšanu un kā tā rezultātu cietušā nāvi, kā arī dažādu vainīgā psihisku attieksmi pret šīm sekām - tiešu vai netiešu nodomu pret miesas bojājumu nodarīšanu un neuzmanību pret nāves iestāšanos, kas var izpausties kā noziedzīga pašpaļāvība vai noziedzīga nevērība. Starp personas nodarījumu un sekām, kas iestājušās tā rezultātā, ir jākonstatē cēloņsakarība, pie tam, atklājot, pirmkārt, saistību starp vainīgā rīcību kā cēloni, un smagu miesas bojājumu nodarīšanu kā sekām; otrkārt, cēloņsakarību starp smaga miesas bojājuma nodarīšanu un cietušā nāvi, un, treškārt, cēloņsakarību starp tīši nodarīto smago miesas bojājumu un cietušā nāvi, jo atbilstoši noziedzīgā nodarījuma sastāva konstrukcijai pirmās kaitīgās sekas ir cēlonis otrajām kaitīgajām sekām, pirmās sekas nosaka otro seku iestāšanos.

Analizējot noziedzīgā nodarījuma subjektīvo pusi, tiesa uzskata, ka /pers. A/ darbības izdarījis tīši, par ko liecina konstatētie vairāki smagie miesas bojājumi izdarīti gan ar rokām, gan kājām pa dažādām /pers. B/ ķermeņa vietām. Tiesa secina, ka minētās darbības /pers. A/ izdarījis ar netiešu nodomu, jo viņš apzinājās savas darbības raksturu, ir paredzējis cēloņsakarību starp savu rīcību un smago miesas bojājumu nodarīšanu, kas faktiski bijis par iemeslu cietušā nāvei. Tiesa atzīst, ka cietušā nāve ir iestājusies vainīgā neuzmanības dēļ, jo nav pierādīts, ka apsūdzētais šādas sekas ir vēlējies, taču pēc nodarījuma apstākļiem, izdarot vairākus sitienus pa dzīvībai svarīgu ķermeņa daļu – galvu, vajadzēja un varēja paredzēt, ka šāda traumatiska savainošana var izraisīt cilvēka nāvi, līdz ar to /pers. A/ psihiskā attieksme pret cietušā nāves iestāšanos vērtējama kā noziedzīga nevērība.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ darbības – izdarītie vairāki sitieni un spērieni, nepārprotami liecina par to, ka viņam bija nodoms cietušajam nodarīt miesas bojājumus, turklāt krimināltiesību teorijā norādīts, ka, ja apsūdzētā nodoms, nodarot miesas bojājumu, bijis nekonkrēts, taču tā rezultātā viņš ir izdarījis smagu miesas bojājumu un viņam jāatbild par faktiski nodarītajiem apstākļiem (*Krastiņš U.Liholaja V. Niedre A. Krimināllikuma zinātniski-praktiskais komentārs, Sevišķā daļa, firma „AFS", Rīga, 2003 – 213.lpp.).*

Tiesa novērtējot iegūtās ziņas par faktiem pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz tiesas izmeklēšanā vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, novērtējusi tos kā ticamus un pieļaujamus, attiecināmus uz konkrēto kriminālprocesu, kā arī pietiekamus, lai konstatētu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos juridiski nozīmīgos faktus, atzīst, ka izvērtēto apstākļu kopums un ar tiem saistītie fakti un palīgfakti izslēdz jebkādas šaubas par /pers. A/ vainīgumu tīšu smagu miesas bojājumu izdarīšanā, kas viņa neuzmanības dēļ bija par iemeslu cietušā /pers. B/ nāvei un uzskata, ka viņa vainīgums ir pilnībā pierādīts un viņa darbības sastāda Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu, par ko ir sodāms.

Apsūdzētais tiesas izmeklēšanas laikā izvirzot versiju vienā no liecībām liecināja, ka viņš aizstāvējies no cietušā uzbrukumiem.

Nepieciešamā aizstāvēšanās Krimināllikuma 29.panta izpratnē ir pieļaujama, ja apdraudējums patiesi pastāv un ir reāls, tas ir, tiek izdarīts reāli. Personas darbības, kura aizstāvas un nodara kaitējumu apdraudētājam, nevar uzskatīt par izdarītām nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklī, ja kaitējums nodarīts pēc tam, kad apdraudējums bijis pabeigts un ir zudusi jebkāda vajadzība piemērot aizsardzības līdzekļus. Ja persona bez jebkāda pamata iedomājusies, ka notiek uzbrukums, jo cietušā rīcība un konkrētie notikuma apstākļi nav devuši tam iemesla, tad šī persona par tīši radīto kaitējumu atbild uz vispārējiem pamatiem *(10.03.2010. Senāta Krimināllietu departamenta lēmums lietā Nr.SKK-134/2010).*

Tiesa uzskata, ka šajā gadījumā apsūdzētā darbības nav atzīstamas par nepieciešamo aizstāvēšanos. No lietā esošajiem pierādījumiem nav secināms, ka apsūdzētais tika apdraudēts. Ņemot vērā to, ka viņš atradās svešā īpašumā un labprātīgi to neatstāja un jebkurā brīdī varēja izkļūt no tā, aiziet no pagalma, tādējādi apsūdzētais no cietušā puses nekādā veidā netika apdraudēts un nav atzīstams, ka viņam būtu bijis jāaizsargājas. Ar paša apsūdzētā pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām un ekspertu atzinumiem ir pierādīts, ka apsūdzētā izdarītie sitieni cietušajam bijuši mērķtiecīgi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 19.panta trešo daļu, par labu apsūdzētajam ir vērtējamas saprātīgas šaubas, tomēr šajā gadījumā tiesas izmeklēšanas laikā šaubas par apsūdzētā vainīgumu tiesa nekonstatē.

No lietā esošajiem pierādījumiem nav secināms, ka apsūdzētais tika apdraudēts. Apsūdzētā/pers. A/ liecības par it kā /pers. B/ uzbrukumu, neapstiprina iepriekš norādītie pierādījumi, ne faktiski iestājušās sekas. Līdz ar to tiesa nesaskata 2013.gada 6.jūnija notikumā starp /pers. B/ un /pers. A/ apsūdzētā apdraudējumu no cietušā puses.

Minētie pierādījumi veido vienotu un loģisku pierādījumu virkni, kas pilnībā apstiprina /pers. A/ inkriminēto darbību izdarīšanu. Pierādījumi iegūti pirmstiesas procesa laikā un pārbaudīti tiesas sēdē, ievērojot Krimināprocesa likuma prasības, tiesai nav pamata apšaubīt pierādījumu ticamību, attiecināmību un pieļaujamību.

Atzīstot apsūdzētā vainīgumu par pierādītu, nodarījumu kvalifikāciju, kā tas norādīts spriedumā, par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa secina, ka apsūdzētais ir sodāms. Lietā nav konstatēti kriminālatbildību izslēdzoši apstākļi.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu un mēru, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktā soda mērķa - atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, Krimināllikuma 46.pantā noteiktajiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesas izmeklēšanā pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, konstatēts, ka /pers. A/ deklarētā un faktiskā dzīvesvieta ir /adrese/ (1.sējuma 117.lapa), apgādājamo nav (1.sējuma 68.lapa), viņam ir 10 klašu izglītība, viņš strādā SIA "/nosaukums/", kur tiek raksturots pozitīvi (1.sējuma 121. un 180.lapa), agrāk nesodīts (1.sējuma 118.lapa), administratīvi nesodīts (1.sējuma 119.lapa). No SIA "Vidzemes slimnīca" izziņas redzams, ka /pers. A/ psihiatra un narkologa uzskaitē nav (1.sējuma 123.lapa). No 2013.gada 19.decembra ambulatorās kompleksās tiesu psihiatriskās un tiesu psiholoģiskās ekspertīzes atzinuma Nr.128 redzams, ka /pers. A/ noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā ar psihisku slimību neslimoja, viņam netika konstatētas arī garīgas atpalicības pazīmes, viņš atradās parastā alkohola reibuma stāvoklī, viņš spēja pilnā mērā saprast un vadīt savas darbības. /pers. A/ ir psiholoģiskas īpašības (ir viegli aizvainojams, gatavs aizsargāt sevi, nevēlas uzņemties atbildību par savu rīcību, tendence rast attaisnojumu

savai rīcībai, vainojot savās kļūdās un neveiksmēs apkārtējos cilvēkus jeb dažādus faktorus), kas varēja izpausties viņa uzvedībā konkrēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīžos pastiprināti, ņemot vērā viņa paša teikto, ka bija lietojis lielu alkohola daudzumu. Nav objektīvu pazīmju, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā /pers. A/ būtu atradies afekta stāvoklī (eksperimentējamais pietiekoši secīgi un detalizēti pārstāsta savu darbību, uzvedību), viņš atradās parastā alkohola reibuma stāvoklī, kas varēja radīt atmiņas traucējumus. Apsūdzētajam piemītošās individuāli psiholoģiskās īpatnības (ir viegli aizvainojams, gatavs sevi aizstāvēt) varēja būtiski ietekmēt viņa uzvedību izmeklējamā situācijā, turklāt varēja izpausties pastiprināti alkohola reibumā. /pers. A/, ņemot vērā konstatētās personības īpatnības, psihisko stāvokli, uztveres procesu, informācijas saglabāšanas un pārstrādes īpatnības, spēj izvērtēt kriminālprocesā nozīmīgus apstākļus un dot par tiem liecības (1.sējuma 199.-205.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta piekto daļu, /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kāds paredzēts Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā, ir sevišķi smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu tiesa nekonstatē atbildību mīkstinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu, kā apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola vielu ietekmē, ko pats apsūdzētais tiesas sēdē atzina.

Krimināllikuma 125.panta trešās daļas sankcijā noteikts piemērojamais sods - brīvības atņemšana uz laiku no trim līdz piecpadsmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.

Ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, izdarīšanas veidu, sabiedrisko bīstamību, smagumu un radīto kaitējumu, kā arī ņemot vērā lietā citus konstatētos apstākļus, kas var ietekmēt apsūdzētajam nosakāmo sodu, ka /pers. A/ agrāk nesodīts, strādā algotu darbu, kur tiek raksturots pozitīvi, ka viņš izdarījis tīšu sevišķi smagu noziegumu, noziedzīgā nodarījuma rezultātā iestājušās neatgriezeniskas sekas, iestājusies cilvēka nāve, viņa attieksmi pret notikušo - savas vainas pilnīga neatzīšana, tās minimizēšana, ka viņš nav sniedzis cietušajam palīdzību izsaucot neatliekamo medicīnisko palīdzību, un ņemot vērā to, ka sods nosakāms individualizēti, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam ir piemērojams Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētais soda veids - brīvības atņemšana.

Izvērtējot piemērojamā soda termiņu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā, ka nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, to, ka konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis un atzīst par iespējamu piemērot /pers. A/ Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzēto sodu - brīvības atņemšanu tuvāk minimālajai soda sankcijai.

Tomēr tiesas ieskatā, atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas, atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK01-74/06*).

Tiesa, ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, secina, ka /pers. A/ pastāv nopietnas problēmas kontrolēt savu uzvedību atrodoties alkohola reibuma stāvoklī, kas izpaužas agresīvā rīcībā un var nodarīt kaitējumu apkārtējo personu veselībai un dzīvībai, līdz ar to tiesa atzīst par nepieciešamu /pers. A/ piemērot panta sankcijā paredzēto papildsodu – policijas kontroli, lai uzraudzītu /pers. A/ uzvedību pēc viņa atbrīvošanas no soda izciešanas vietas un pakļautu policijas iestādes norādītajiem ierobežojumiem. Šo papildsodu tiesa atzīst par piemērojamu, lai lietā piespriestais sods, jo sods ir pamatsods kopā ar papildsodu vai vairākiem papildsodiem, sasniegtu soda mērķi.

Tiesai izvērtējos visus apstākļus nav radusies pārliecība, ka apsūdzētais neizciešot sodu, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, līdz ar to nepiemēro Krimināllikuma 55.panta nosacījumus. Nosacītas notiesāšanas nepiemērošana tiesai nav jāmotivē (*skat. Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2017.gada 23.februāra lēmumā Nr.SKK-68/2017).*

Turklāt, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam nav nosakāms papildsods – mantas konfiskācija, jo krimināllietas materiālos nav ziņu par apsūdzētā mantu, kura būtu konfiscējama.

Aizstāvis tiesas debatēs norādīja, ka nav ievērotas apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu sapratīgā termiņā, noziedzīgais nodarījums izdarīts 2013.gada 6.jūnijā, krimināllietā iztiesāšana pabeigta 2017.gada aprīlī.

Tiesa nekonstatē apsūdzētā tiesību aizskārumu uz kriminālprocesa pabeigšanu sapratīgā termiņā. No noziedzīga nodarījuma izdarīšanas ir pagājuši trīs gadi un desmit mēneši, līdz ar to nav atzīstams, ka kriminālprocess pabeigts nesamērīgā termiņā.

Krimināllietā 2013.gada 28.novembrī /pers. A/ aizturēts Kriminālprocesa likuma 264.panta pirmās daļas 2.punkta kārtībā (1.sējuma 124.lapa). 2013.gada 29.novembrī /pers. A/ atbrīvots (1.sējuma 125.lapa). 2013.gada 29.novembrī /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā (1.sējuma 167.lapa). Drošības līdzeklis apsūdzētajam nav grozāms, ņemot vērā, ka apsūdzētais nav pārkāpis drošības līdzekļa nosacījumus un pildījis procesuālos pienākumus. Tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā, līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim ir atstājams negrozīts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu aizturējumu tiesa ieskaita soda laikā.

Apsūdzētajam pirmstiesas izmeklēšanā tika nodrošinātas zvērinātas advokātes Gintas Bemeres aizstāvība, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un Ministru kabineta noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" no valsts līdzekļiem izmaksājama atlīdzība Ls 90 (128,06 *euro*) (1.sējuma 134.,166., 188. -189.lapa). Krimināllietā nav ziņu, kas dotu pamatu apsūdzēto atzīt par personu, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.pantu un 368.panta trešo, ceturto un piekto daļu ir tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvi, līdz ar ko no /pers. A/ valsts ienākumos piedzenami 128,06 *euro* par zvērinātas advokātes sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas izmeklēšanā.

Lietā kā lietiskie pierādījumi ir atzīts zābaku pāris, kas glabājas Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Valmieras iecirknī (1.sējuma 218.-219. un 259.lapa). Lemjot galīgo rīcību ar lietisko pierādījumu saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 2.punktu, tiesa atzīst, ka tas iznīcināms.

Lietā kā lietiskie pierādījumi ir atzīti 2 CD diski, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem (1.sējuma 259.lapa). Kriminālprocesa likuma 135.panta otrā daļa nosaka, ka par dokumentiem pierādījuma nozīmē kriminālprocesā uzskatāmi arī datorizētās informācijas nesēji, ar skaņu un attēlu fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem izdarīti ieraksti, kuros saturiski fiksēto informāciju var izmantot kā pierādījumu. Tiesa konstatē, ka saskaņā ar minēto likuma normu 2 gab. diski atzīstami par dokumentiem, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu, tiesa atzīst, ka tie glabājami pie krimināllietas.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 512., 520., 527.-530.pantu

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem un policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda termiņā ieskaitīt aizturējumā pavadīto laiku no 2013.gada 28.novembra līdz 2013.gada 29.novembrim.

Drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā, atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos 128,06 *euro* (viens simts divdesmit astoņi eiro, 06 centi) par zvērinātas advokātes sniegto juridisko palīdzību, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lietiskos pierādījumus - zābaku pāri, iznīcināt.

Dokumentus - 2 CD diskus, glabāt pie krimināllietas.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā Vidzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Valmieras rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamība 2017.gada 24.aprīlis.

Tiesnese G.Krieviņa